

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Pc/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616207447
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5616207447.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu C. O., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom F. Z. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom, so sídlom Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš proti žalovanej A. O., rod. R., nar. X. X. XXXX, s trvalým pobytom F. Z. Č.. XXX, zastúpenej JUDr. Annou Járošovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 1968 - OD PRIOR, Liptovský Mikuláš, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Z hnuiteľných vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov :

a) pripadá do vlastníctva žalobcu :

- hnedá kuchynská linka v tvare „U“ z drevotriesky so zostatkovou cenou 300 eur,
- kuchynské príslušenstvo (elektrická varná platňa zn. Ceran, digestor zn. Gorenje a elektrická rúra zn. Gorenje) so zostatkovou cenou 150 eur,
- ďalšie zariadenie kuchyne (drevený kuchynský stôl a 6 drevených stoličiek) so zostatkovou cenou 120 eur,
- rohová čierno - šedá sedacia súprava v tvare „L“ so zostatkovou cenou 190 eur,
- svetlohnedá obývacia stena pozostávajúca z troch skriniek so zostatkovou cenou 100 eur,
- TV Blaupunkt so zostatkovou cenou 50 eur,
- biela dvojdielna zaťahovacia skriňa z drevotriesky so zostatkovou cenou 50 eur,
- hnedý obdĺžnikový stolík pod počítač so zostatkovou cenou 20 eur,
- počítač zn. ASUS so zostatkovou cenou 50 eur,
- práčka zn. Electrolux so zostatkovou cenou 50 eur,
- bielo - hnedá dvojdielna komoda so zostatkovou cenou 30 eur,
- vešiaková stena z drevotriesky so zostatkovou cenou 100 eur,
- chladnička s mrazničkou zn. CALEX so zostatkovou cenou 30 eur,
- svetlohnedá manželská posteľ s hnedými poťahmi so zostatkovou cenou 50 eur,
- hnedá komoda so 4 zásuvkami so zostatkovou cenou 30 eur,
- vstavaná skriňa - šatník so zostatkovou cenou 200 eur,
- vstavaná skriňa - kúpeľňa so zostatkovou cenou 50 eur,
- motorové vozidlo zn. Peugeot 306 so zostatkovou cenou 500 eur, a

b) do vlastníctva žalovanej nepripadá žiadna hnuiteľná vec.

II. Z nehnuteľných vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov :

a) pripadá do vlastníctva žalobcu :

- rodinný dom súp. č. XXX, postavený na pozemku registra „C“, parc. č. 469/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 144 m², zapísaný na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pre okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z., na liste vlastníctva č.

XXX (vrátane vodovodnej prípojky, vodomernej šachty, kanalizačnej prípojky, žumpy, elektrickej prípojky, oporného múru a spevnených plôch, ktoré všetky stavby sa nachádzajú sa na pozemku registra „C“ parc. č. 469/2) s úhrnnou zostatkovou cenou vo výške 83.747,86 eur, a

- pozemok registra „C“, parc. č. 469/2, trvalé trávnaté porasty, o výmere 2.706 m², so zostatkovou cenou 28.954,20 eur, pozemok registra „C“, parc. č. 469/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 144 m², so zostatkovou cenou 1.540,80 eur a pozemok registra „C“, parc. č. 469/8, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 40 m², so zostatkovou cenou 428 eur, ktoré pozemky sú zapísané na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pre okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z., na liste vlastníctva č. XXX, a

b) do vlastníctva žalovanej nepripadá žiadna nehnuteľná vec.

III. Žalobcovi sa prikazuje na úhradu nezaplatená časť záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vyplývajúceho zo zmluvy „o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona NR SR 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov vo forme : úver“ č. 505/3179/2001 uzavretej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a stranami sporu 22. 11. 2001.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej na vyrovnanie sumu 56.544,26 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov tohto konania (vrátane konania o odvolaní žalovanej proti rozsudku tunajšieho súdu z 28. 5. 2019.)

VI. Znalec P. C. C., z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností, s miestom výkonu činnosti F. R. Č.. XXX má nárok na náhradu trov znaleckého dokazovania vzniknutých v súvislosti s vyhotovením znaleckého posudku č. 21/2018 z 18. 5. 2018, v rozsahu uznesením tunajšieho súdu z 13. 7. 2019, sp.zn.: 20Pc/11/2016 právoplatne priznaného a z preddavkov strán sporu doteraz nevyplateného nároku na znalečné, a to od každej zo strán sporu v rozsahu jednej polovice, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 20. 10. 2016 (t.j. po účinnosti Civilného sporového poriadku) sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (žalobcu a žalovanej) tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikáže rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku parcely reg. C-KN č. 469/3, zastavané plochy a nádvorie, o výmere 144 m², pozemok na parcele reg. C-KN č. 469/3, zastavané plochy a nádvorie, o výmere 144 m², pozemok na parcele reg. C-KN č. 469/2, trvalé trávne porasty, o výmere 2.706 m², pozemok na parcele reg. C-KN č. 469/8, zastavané plochy a nádvorie, o výmere 40 m², ktoré všetky nehnuteľnosti sú evidované na liste vlastníctva č. XXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, k.ú. F. Z., hnedú kuchynskú linku v tvare „U“ z drevotriesky (nadobudnutú v roku 2002, s nadobúdacou cenou 1.900 eur a zostatkovou cenou 300 eur), kuchynské príslušenstvo - elektrickú varnú platňu zn. Ceran, digestor zn. Gorenje, elektrická rúra zn. Gorenje (nadobudnuté v roku 2002, s nadobúdacou cenou 1.400 eur a zostatkovou cenou 150 eur), rohová čierno-šedá sedacia súprava v tvare „L“ (nadobudnutá v roku 2012, s nadobúdacou cenou 400 eur a zostatkovou cenou 190 eur), televízor zn. Blaupunkt (nadobudnutý v roku 2012, s nadobúdacou cenou 270 eur a zostatkovou cenou 50 eur), počítač ASUS (s nadobúdacou cenou 100 eur a zostatkovou cenou 50 eur), práčka Elektrolux (nadobudnutá v roku 2007, s nadobúdacou cenou 300 eur a zostatkovou cenou 50 eur), bielo-hnedá dvojdielna komoda (s nadobúdacou cenou 100 eur a zostatkovou cenou 30 eur), vešiaková stena z drevotriesky (s nadobúdacou cenou 500 eur a zostatkovou cenou 100 eur), chladnička s mrazničkou Calex (nadobudnutá v roku 2004, s nadobúdacou cenou 250 eur a zostatkovou cenou 30 eur), vstavaná skriňa - šatník (nadobudnutá v roku 2003, v nadobúdatej cene spolu so vstavanou skriňou - kúpeľňa 1.000 eur, a zostatkovou cenou 200 eur), vstavaná skriňa - kúpeľňa (nadobudnutá v roku 2003, v nadobúdatej cene spolu so vstavanou skriňou - šatník 1.000 eur, a zostatkovou cenou 50 eur), osobný automobil Peugeot 306 (so zostatkovou cenou 500 eur), do výlučného vlastníctva žalovanej prikáže svetlohnedú obývaciu stenu pozostávajúcu z 3 skriniek a 2 poličiek (nadobudnutú v roku 2003, s nadobúdacou cenou 400 eur a zostatkovou cenou 100

eur), bielu dvojdielnu zaťahovaciu skriňu z drevotriesky (s nadobúdacou cenou 200 eur a zostatkovou cenou 50 eur), obdĺžnikový hnedý stolík pod počítač (s nadobúdacou cenou 60 eur a zostatkovou cenou 20 eur), svetlohnedú manželskú posteľ s hnedými poťahmi s odkladacím priestorom (nadobudnutú v roku 2002, s nadobúdacou cenou 400 eur a zostatkovou cenou 50 eur), hnedú komodu so štyrmi zásuvkami (s nadobúdacou cenou 200 eur a zostatkovou cenou 30 eur), žalobcovi sa prikáže na úhradu zostatok záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vyplývajúceho z hypotekárnej úverovej zmluvy č. 505/3179/2001 uzavretej počas manželstva stranami sporu, ktorého výška (ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva) predstavovala 9.961,60 eur (istina 7.441,73 eur a úroky 2.519,87 eur), a žalovaná sa zaviazala vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie ich podielov sumu 4.255,80 eur. Vyššie uvedené nehnuteľnosti boli v celej výške financované z prostriedkov, ktoré žalobcovi daroval otec žalobcu, keďže strany v tom čas nemali príjmy, z ktorých by kúpu pozemkov a stavbu rodinného domu mohli financovať. Navyše, predtým než strany konania nadobudli pozemky evidované na LV č. XXX, k.ú. F. Z. do bezpodielového spoluvlastníctva, bola podielovou spoluvlastníčkou týchto pozemkov aj stará mama žalobcu. Vzhľadom na to žalobca navrhol započítať pri vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva to, čo žalobca zo svojho vynaložil na spoločný majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva. Žalobca uzavrel manželstvo so žalovanou 13. 9. 1997. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo 4. 9. 2013, sp.zn.: 8P/43/2013 bolo toto manželstvo rozvedené, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 23. 10. 2013, čím došlo zo zákona k zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Nakoľko po zániku bezpodielového spoluvlastníctva žalobca splácal uvedený hypotekárny úver sám, plnil tým aj za žalovanú, pričom takto ku spísaniu žaloby uhradil za žalovanú 815,04 eur, čo žiadal pri vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov zohľadniť.

2. Dňa 3. 3. 2017 bolo na tunajší súd doručené písomné vyjadrenie k žalobe, v ktorom žalovaná vyjadrila nesúhlas so žalobcom navrhovaným spôsobom vypořádania. Podľa žalovanej neboli v žalobe uvedené všetky hnutelné veci, ktoré strany nadobudli za trvania manželstva a patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Medzi hnutelnými vecami tak chýba zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl, 6 drevených stoličiek, kuchynské potreby (príbory, hrnce, 2 obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože), spotrebiče (žehlička, varná kanvica), koberce a bytové doplnky, ktoré do dnešného dňa užíva žalobca. Do finančného vypořádania mala byť tiež zahrnutá kúpna cena za osobné motorové vozidlo škoda Octavia, ktoré strany sporu nadobudli za trvania manželstva, a ktoré vozidlo žalobca po rozvoze predal. Žalovaná nesúhlasila so zostatkovou cenou kuchynskej linky, ktorá má spolu s barovým pultom ku dňu vypořádania hodnotu minimálne 500 eur a tiež so zostatkovou hodnotou niektorých hnutelných vecí. Notebook ASUS mal inú nadobúdaciu cenu ako uviedol žalobca, a preto jeho zostatková hodnota je zhruba 150 eur. Žalobca ani neuviedol hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k.ú. F. Z.. Rovnako žalobcu neuviedol výšku finančného vkladu jeho rodičov. Nie je pravda, že nehnuteľnosti, ktoré strany nadobudli počas trvania manželstva boli v celej výške financované rodičmi žalobcu, pretože so žalobcom nemali žiadne príjmy. V čase výstavby rodinného domu žalovaná bola na materskej dovolenke a na stavbe (popri starostlivosti o deti) pomáhala podľa svojich možností. Taktiež pritom pomáhali jej rodičia a kamaráti. Žalobca bol zamestnaný na PD Kvačany a mal pravidelný mesačný príjem. Okrem tohto si privyrábal na fuškách. Na stavbu si strany zobrali úver od Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 9.958,18 eur, ktorý bol splácaný zo spoločných prostriedkov. Do domu s naťahovali v čase, keď ešte nebol dokončený. Napriek tomu v ňom ubytovávali turistov a získané finančné prostriedky použili na dokončenie nehnuteľností a vonkajšie úpravy. Po kolaudácii strany tento dom naďalej spoločne užívali a zo spoločných prostriedkov zveľaďovali. Rodičia žalobcu im pri výstavbe rodinného domu finančne pomohli, avšak bol to dar pre obidvoch manželov, nikdy sa nezmienili, že peniaze darovali len svojmu synovi. Ak by ich zámer bol iný, dom by nebol zapísaný na LV ako ich bezpodielové spoluvlastníctvo.

3. V replike doručenej na tunajší súd 25. 5. 2017 žalobca uviedol, že žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe rozšírila okruh hnutelných vecí, ktoré majú byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva (zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl, 6 drevených stoličiek, kuchynské potreby - príbory, hrnce, 2 obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože), spotrebiče - žehlička, varná kanvica, koberce a bytové doplnky) bez toho, aby ich bližšie špecifikovala, určila ich zostatkovú hodnotu a navrhla komu majú byť prikázané do výlučného vlastníctva. Kúpnu cenu za osobné motorové vozidlo škoda Octavia žalobca do vypořádania nezahrnul, pretože mu na jeho kúpu dala peniaze jeho matka a toto vozidlo tak nepatrí do BSM. Argumentácia, že dom patrí do BSM len preto, že bol v katastri zapísaný ako majetok v BSM je veľmi chabá. Ostatné tvrdenia žalovanej podľa žalobcu neboli dostatočne konkrétne a preukázané.

4. V duplike doručenej na tunajší súd 29. 6. 2017 žalovaná doplnila, že zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl a 6 drevených stoličiek majú zostatkovú hodnotu 200 eur, kuchynské potreby (príbory, hrnce TESCO, 2 obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože) majú zostatkovú cenu 100 eur. Zostatkovú hodnotu spotrebičov (žehlička, varná kanvica) žalovaná nevedela uviesť, nakoľko si nepamätala za akú cenu ich nadobudli. Pokiaľ ide o vozidlo Škoda Octavia žalovaná výslovne uviedla, že je pre ňu novou skutočnosťou, že toto vozidlo bolo nadobudnuté z darovaných peňazí od matky žalobcu, keď v rozvodovom konaní žalobca nepoprel, že automobil je ich spoločným majetkom. Zo žaloby nevyplýva, z akého dôvodu má žalobcovi uhradiť na vyrovnanie podielov 4.255,80 eur. Nehnutelnosti, nadobudli počas trvania manželstva, preto musia byť súčasťou vyporiadania BSM, a preto je potrebné stanoviť ich cenu. Nepovažovala za potrebné ohodnocovať zvlášť práce svojich rodičov a kamarátov, nakoľko toto je zahrnuté v hodnote nehnuteľností. Predmetom vyporiadania súd podľa žalovanej veci, a nie vynaložené náklady.

5. Vo vyjadrení doručenom na tunajší súd 1. 12. 2017 žalobca vysvetlil, že k sume 4.255,80 eur dospel nasledovným spôsobom. Výška záväzku z hypotekárneho úveru č. 505/3179/2001 zo Štátneho fondu rozvoja bývania predstavovala ku zániku BSM 9.961,60 eur, a keďže celý tento záväzok na seba preberá žalobca, je žalovaná povinná v rámci vyporiadania BSM uhradiť žalobcovi 1 tohto záväzku, teda sumu 4.980,80 eur. Pokiaľ ide o hnutelné veci patriace do BSM, tieto boli ohodnotené na sumu 1.950 eur, pričom žalobcovi sa navrhuje prikázať hnutelný majetok v celkovej sume 1.700 eur a žalovanej v celkovej sume 250 eur, čo znamená, že žalobca je povinný titulom vyporiadania BSM vyplatiť žalovanej sumu 725 eur. Následne po vzájomnom započítaní plnení je žalovaná povinná vyplatiť žalobcovi titulom vyporiadania BSM sumu 4.255,80 eur (4.980,80 eur - 725 eur.)

6. Na pojednávaní 12. 12. 2017 žalobca akceptoval rozšírenie BSM o hnutelné veci uvedené žalovanou v jej písomnom vyjadrení. Zopakoval, že záväzok voči ŠFRB aj po zániku manželstva spláca sám, pričom suma, ktorú tak uhradil za žalovanú vzrástla zo sumy 815,04 eur (v čase podania žaloby) na 1.132 eur. Vo zvyšku žalobca poukázal na obsah svojich doterajších písomných vyjadrení. Ďalej uviedol, že nehnuteľnosti opísané v žalobe majú podľa neho zostatkovú cenu (t.j. cenu podľa stavu týchto nehnuteľností k momentu zániku BSM, avšak vychádzajúc zo súčasne platných cien) 100.000 eur. Následne sa zhodol so žalovanou, že úhrnná zostatková cena týchto nehnuteľností predstavuje 105.000 eur. Následne spresnil svoje predchádzajúce tvrdenia o financovaní výstavby rodinného domu z peňažných prostriedkov od jeho rodičov, keď uviedol, že za každým ako pri výstavbe domu vznikla potreba niečo zaplatiť, uhradil to jeho otec a teda strany sporu nič neplatili. Pozemky boli takisto kúpené z peňažných prostriedkov rodičov žalobcu. Úver od ŠFRB bol určený na financovanie zariadenia domu. Žalobca sa zhodol so žalovanou, že zostatková cena hnedej kuchynskej linky je 300 eur, počítača ASUS 50 eur, kuchynského stola so 6 stoličkami 120 eur, a kuchynské potreby, teda príbory, hrnce, dve obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože, spotrebiče, teda žehlička a varná kanvica a koberce a bytové doplnky nie sú súčasťou BSM.

7. Žalovaná na pojednávaní 12. 12. 2017 v úvode len zopakovala svoje tvrdenia z predchádzajúcich písomných vyjadrení. Zostatková cena nehnuteľností uvedených v žalobe bola podľa nej 110.000 eur. Následne sa zhodla so žalobcom, že úhrnná zostatková cena týchto nehnuteľností predstavuje 105.000 eur. Žalovaná pripustila výpomoc rodiny pri výstavbe rodinného domu, avšak aj ona samotná pomáhala na stavbe v rámci svojich možností. Poukázala na to, že ak by celú výstavbu domu a kúpu pozemkov platili rodičia žalobcu, nerozumie prečo si nedali zapísať v katastri tieto nehnuteľnosti na seba, a ak išlo o darovanie, malo to byť ošetrené darovacou zmluvou. Žalovaná sa zhodla so žalobcom, že zostatková cena hnedej kuchynskej linky je 300 eur, počítača ASUS 50 eur, kuchynského stola so 6 stoličkami 120 eur, a kuchynské potreby, teda príbory, hrnce, dve obedové súpravy, pomôcky k vareniu, nože, spotrebiče, teda žehlička a varná kanvica a koberce a bytové doplnky nie sú súčasťou BSM.

8. Na pojednávaní 18. 1. 2018 žalobca uviedol, že z výpovede otca žalobcu - svedka C. O. vyplynulo, že všetky výdavky súvisiace s nadobudnutím nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto vyporiadania boli financované týmto svedkom, a preto tieto nehnuteľnosti nemajú byť súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako z výpovede matky žalobcu - C. O. bolo preukázané, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania boli nadobudnuté výlučne z finančných prostriedkov žalobcu, získaných darovaním od jeho rodičov, ak aj to, že žalovaná nijako neprispela k výstavbe rodinného domu vo forme prác. Výpoveďou matky žalovanej - Z. R. bolo preukázané, že nasporené finančné prostriedky boli použité len na nákup hnutelných vecí a nie na výstavbu rodinného domu.

Finančné prostriedky z úveru neboli použité na výstavbu rodinného domu, ale len na nákup zariadenia už postaveného domu. Na kúpu pozemkov žalovaná takisto finančne neprispela.

9. Žalovaná na pojednávaní 18. 1. 2018 vyhlásila, že nedokáže bližšie špecifikovať svoje predchádzajúce tvrdenia o jej prínose do spoločného majetku vo forme prác vykonaných pri svojpomocnej výstavbe rodinného domu (špecifikovať jednotlivé práce a ich rozsah) a tieto tvrdenia preukázať. Takisto nedokáže preukázať, že prostriedky získané z príležitostného prenájmu rodinného domu pre turistov boli použité na ďalšiu dostavbu tohto rodinného domu. Svedeckú výpoveď otca žalobcu - C. O. považovala žalovaná za účelovú a poukázala na rozpor v jeho výpovedi, keď na jednej strane tvrdil, že žalobca nadobudol nehnuteľnosť výlučne z vlastných finančných prostriedkov, ktoré pochádzali z darovania od otca, a na druhej strane tvrdil, že úver od ŠFRB si brali obaja manželia, pričom tento úver mal byť poskytnutý aj na financovanie výstavby domu, preto dom patrí do BSM, pričom dar od otca by sa mal zohľadniť v rámci vyporiadania BSM. Žalovaná odmietla tvrdenia svedka o tom, že nepomáhala v súvislosti s výstavbou a že žalobca si nechodil privyrábať na fušky. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne - matky žalobcu, žalovaná poukázala na to, že svedkyňa sama uviedla, že nemala prehľad o výstavbe rodinného domu a jej nákladoch, či úvere, ktorý si manželia zobrali. Rovnako považovala výpoveď tejto svedkyne za účelovú a zaujatú. Z výpovede matky žalovanej Z. R. podľa žalovanej zase vyplynulo, že zámerom výstavby rodinného domu bolo podstaviť ho do spoločného vlastníctva oboch manželov. Obaja manželia sa podieľali podľa svojich schopností a možností na výstavbe, teda buď formou peňažných prostriedkov alebo formou prác.

10. Na pojednávaní 22. 2. 2018 žalobca vyhlásil, že cena rodinného domu je 65.000 až 75.000 eur. Žalovaná ho na tomto pojednávaní ohodnotila sumou 100.000 eur.

11. Na pojednávaní konanom 29. 10. 2018 žalobca nemal výhrady voči hodnote rodinného domu určenej v znaleckom posudku P. C. C. č. 21/2018 vo výške 79.500 eur. Kontrolné znalecké dokazovanie by považoval za nehospodárne a poukázal na to, že žalovaná neuviedla v čom konkrétne spočíva chyba v znaleckom posudku, nestačí totiž len vo všeobecnosti poukazovať na podľa nej veľký rozdiel medzi technickou hodnotou a všeobecnou hodnotou, ktorý nie je bližšie zdôvodnený a spochybňovať tak odbornosť znalca. Pokiaľ ide o vyjadrenia realitných maklérov poukázal na to, že znalecké dokazovanie má vyššiu odbornú hodnotu. Osobu znalca mala žalovaná namietat' v na to určenej lehote po jeho ustanovení a nie až po vypracovaní jeho znaleckého posudku, keď výsledná hodnota nehnuteľností nebola v súlade s predstavou žalovanej. Navrhol preto zamietnuť návrh na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania ako nedôvodný a nehospodárny.

12. Žalovaná však na pojednávaní 29. 10. 2018 nesúhlasila s cenou rodinného domu určenou v znaleckom posudku P. C. C. č. 21/2018 vo výške 79.500 eur. Poukázala pritom na príliš veľký rozdiel medzi technickou a všeobecnou hodnotou rodinného domu. Všeobecná hodnota domu je podľa nej viac ako 100.000 eur, nakoľko podľa vyjadrení realitných maklérov sa cena takéhoto domu pohybuje vo výške medzi 120.000 eur až 130.000 eur. Ďalej žalovaná nesúhlasila s oceňovaním rodinného domu bez pozemkov, pretože tie tiež patria do BSM. Navrhla preto vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania na cenu rodinného domu a vykonanie znaleckého dokazovania na cenu pozemkov. Žalovaná tiež poukázala na to, že P. C. už bol v kontakte s rodinou žalobcu, keď im v minulosti oceňoval nehnuteľnosti a je tu preto dôvodná pochybnosť, že cena domu preto nebola stanovená v správnej výške.

13. Znalec P. C. C. v písomnom vyjadrení z 27. 3. 2019 k námietke žalovanej voči jeho znaleckému posudku č. 21/2018, v ktorej poukazovala na príliš veľký rozdiel medzi technickou hodnotou stavby a všeobecnou hodnotou stavby uviedol, že (v zmysle platného cenového predpisu uvedeného v znaleckom posudku) výpočet ohodnotenia stavieb je výpočtom východiskovej, technickej a následne všeobecnej hodnoty. Technická hodnota je znalecký odhad východiskovej hodnoty znížený o hodnotu zodpovedajúcu výške opotrebenia. Všeobecná hodnota je výsledná objektivizovaná hodnota stavieb, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia (s daňou z pridanej hodnoty.) Pri stanovení všeobecnej hodnoty je výpočet stanovený 19 koeficientmi. Charakteristiky hlavných vplyvov na hodnotu nehnuteľnosti súd napr. trh s nehnuteľnosťami, poloha, technický stav, príslušenstvo, inžinierske siete a občianska vybavenosť sídla, lukratívnosť lokality, typ nehnuteľnosti a iné. Po preštudovaní svojho znaleckého posudku znalec nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mali vplyv na všeobecnú hodnotu nehnuteľností. Trval na správnosti určenia technickej a všeobecnej hodnoty nehnuteľností v tomto posudku.

14. Na pojednávaní konanom 2. 5. 2019 žalobca požiadala, aby súd neprihliadal na písomné ohodnotenie hodnoty nehnuteľností z 25. 4. 2019, ktoré doručila žalovaná na tunajší súd 29. 4. 2019, pretože ide o ohodnotenie realitnej kancelárie, ktorá na požiadanie klienta stanoví cenu podľa jeho predstáv bez toho, aby ju bližšie zdôvodnila. Navyše v tomto odhade sú zahrnuté ak pozemky, ktorých sa znalecké dokazovanie netýkalo. Vzhľadom na uvedené trval žalobca na tom, aby sa vychádzalo zo znaleckého posudku. Vykonaným dokazovaním, najmä svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že rodinný dom bol postavený prevažne z finančných prostriedkov, ktoré poskytli rodičia žalobcu. O tejto skutočnosti svedčia aj príjmy účastníkov konania v čase, keď sa dom stavala, pretože ich príjmy (žalovaná bola navyše na materskej) nemohli postaviť tento rodinný dom. Žalobca tiež navrhol zohľadniť pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, že od rozvodu manželstva splácal výlučne on splátky úveru poskytnutého od Štátneho fondu rozvoja bývaní.

15. Žalovaná na pojednávaní 2. 5. 2019 uviedla, že cena rodinného domu stanovená znaleckým posudkom sa jej zdá veľmi nízka. Judikatúra pripúšťa aj ohodnotenie realitnými kancelármi. Realitný maklér podávajúci ohodnotenie nehnuteľností nikdy do rodinného domu nevstúpil, iba si prečítal znalecký posudok P. C.. Podľa žalovanej vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že rodinný dom bol postavený z finančných prostriedkov rodičov žalobcu. Svedecké výpovede rodičov žalobcu treba považovať za účelové a tendenčné, čo má vyplývať aj z postoja aký zaujali k žalovanej. Ak aj rodičia žalobcu pri výstavbe domu pomáhali, činili tak v prospech oboch strán sporu ako manželov, a nie iba svojho syna, pretože vedeli, že dom stavajú spoločne. Rodinný dom bol v katastri nehnuteľností zapísaný nie do výlučného vlastníctva žalobcu, ale do BSM oboch strán sporu. Tvrdenie otca žalobcu (v rámci jeho svedeckej výpovede - pozn. súdu) o tom, že na výstavbu domu bolo použitých vyše 80.000 eur nebolo podľa žalovanej ničím preukázané. Z výpovede otca vyplýva, že s manželkou mohli ušetriť asi 50.000 Sk ročne, a preto nemohli ušetriť 2,5 milióna Sk, ktoré by poskytli na výstavu rodinného domu. Ďalej žalovaná poukázala na rozpor, keď matka žalobcu raz uviedla, že dom stavali obaja manželia, a potom uviedla, že všetky prostriedky a všetka pomoc smerovala z ich strany len v prospech žalobcu. Ďalej, žalobca okrem tohto, že mal príjem zo zamestnania, chodil pracovať aj na fušky, čo potvrdili aj rodičia žalobcu. Pokiaľ ide o finančné prostriedky, ktoré mala poskytnúť na pozemky stará mama žalobcu výlučne žalobcovi, tak toto tvrdenie sa nedá preukázať, pretože stará mama už nežije. Podľa žalovanej to bol dar pre oboch manželov, nie iba pre žalobcu, keďže pozemky sú zapísané v katastri nehnuteľností na oboch bývalých manželov. Nebolo preukázané, že z nehnuteľnosti patrí do BSM len rodinný dom, a nie aj pozemky. Keďže až zo svedeckej výpovede matky žalobcu vyplynulo, že manželia brali ešte aj iný úver, a to od stavebnej sporiteľne Y., tak aplikácia sudcovskej koncentrácie vo vzťahu k listinným dôkazom ohľadne tohto úveru, ktoré žalovaná predložila až po prvom pojednávaní vo veci (a zamietnutie týchto dôkazov súdom), nebola na mieste. To, že matka žalovanej ako svedkyňa vypovedala, že manželia si brali ešte aj úver od Y. podľa žalovanej vyplýva zo strany 7, zápisnice o pojednávaní z 18. 1. 2018, posledného odseku, kde je uvedené, že strany sporu mali mať (okrem úveru od ŠFRB) tiež niečo nasporené, a tak sa dohodli, že začnú stavať, pričom práve zo slovíčka „nasporené“ žalovaná vyvodzuje tento záver. Žalovaná však (na konci záverečnej reči) súčasne uviedla, že o úvere od Y. vedela aj pred výpoveďou svedkyne, avšak len na to zabudla a spomenula si na to až pri jej výpovedi. Keďže v úvere od Y. išlo o účelovo viazaný úver, museli byť prostriedky aj reálne vynaložené na výstavbu rodinného domu. Úver od Y.K. bol poskytnutý na základe žiadosti žalovanej. Podmienky tohto úveru boli nastavené tak, že klient musel mať najprv nasporené finančné prostriedky, aby mu mohol byť schválený a poskytnutý stavebný úver. Žalovaná mala ešte pred uzatvorením manželstva nasporenú na účte stavebného sporenia sumu 40.245 Sk. Neskôr, až za trvania manželstva im bol poskytnutý stavebný úver, ktorý za trvania manželstva aj splatili. Žalovaná pre prípad, že súd nevykoná tieto listinné dôkazy ohľadne úveru od Y.Ú. a kontrolné znalecké dokazovanie, navrhla, aby súd vyporiadal BSM tak, že hnuťné veci budú prikázané žalovanej. Taktiež žiadala, aby do BSM bola zahrnutá aj kúpna cena odpredaného automobilu, ktorý tiež patril do BSM, aby boli pri vyporiadaní zohľadnené splátky, ktoré spláca žalobca v prospech ŠFRB, a aby bola zohľadnená aj čiastka, ktorú žalovaná investovala do spoločnej nehnuteľnosti z vlastných prostriedkov, ktoré si nasporela ešte pred uzatvorením manželstva. Podľa žalovanej treba preukázať, aj či tie prostriedky, ktoré podľa svedeckých výpovedí rodičia žalobcu poskytli na výstavbu domu aj skutočne mali na účtoch.

16. Na pojednávaní konanom 28. 5. 2019 tunajší súd vyhlásil rozsudok č.k.: 20Pc/11/2016 - 218, v ktorom o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto rozhodol :

I. Z hnuiteľných vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov :

a) pripadá do vlastníctva žalobcu :

- hnedá kuchynská linka v tvare „U“ z drevotriesky so zostatkovou cenou 300 eur,
- kuchynské príslušenstvo (elektrická varná platňa zn. Ceran, digestor zn. Gorenje a elektrická rúra zn. Gorenje) so zostatkovou cenou 150 eur,
- ďalšie zariadenie kuchyne (drevený kuchynský stôl a 6 drevených stoličiek) so zostatkovou cenou 120 eur,
- rohová čierno - šedá sedacia súprava v tvare „L“ so zostatkovou cenou 190 eur,
- svetlohnedá obývacia stena pozostávajúca z troch skriniek so zostatkovou cenou 100 eur,
- TV Blaupunkt so zostatkovou cenou 50 eur,
- biela dvojdielna zaťahovacia skriňa z drevotriesky so zostatkovou cenou 50 eur,
- hnedý obdĺžnikový stolík pod počítač so zostatkovou cenou 20 eur,
- počítač zn. ASUS so zostatkovou cenou 50 eur,
- práčka zn. Electrolux so zostatkovou cenou 50 eur,
- bielo - hnedá dvojdielna komoda so zostatkovou cenou 30 eur,
- vešiaková stena z drevotriesky so zostatkovou cenou 100 eur,
- chladnička s mrazničkou zn. CALEX so zostatkovou cenou 30 eur,
- svetlohnedá manželská posteľ s hnedými poťahmi so zostatkovou cenou 50 eur,
- hnedá komoda so 4 zásuvkami so zostatkovou cenou 30 eur,
- vstavaná skriňa - šatník so zostatkovou cenou 200 eur,
- vstavaná skriňa - kúpeľňa so zostatkovou cenou 50 eur,
- motorové vozidlo zn. Peugeot 306 so zostatkovou cenou 500 eur, a

b) do vlastníctva žalovanej nepripadá žiadna hnuiteľná vec.

II. Z nehnuteľných vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov :

a) pripadá do vlastníctva žalobcu stavba rodinného domu súp. č. XXX, postavená na pozemku parcely registra „C“, parc. č. 469/3, zastavané plochy a nádvoria, o výmere 144 m², zapísanom na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálnom odbore, pre okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z., na liste vlastníctva č. XXX, so zostatkovou cenou tohto rodinného domu vo výške 79.500 eur, a

b) do vlastníctva žalovanej nepripadá žiadna nehnuteľná vec.

III. Žalobcovi sa prikazuje na úhradu nezaplatená časť záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vyplývajúceho zo zmluvy „o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona NR SR 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov vo forme : úver“ č. 505/3179/2001 uzavretej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a stranami sporu 22. 11. 2001, ktorého výška ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov (aj s úrokmi) predstavovala 9.961,60 eur.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie ich podielov sumu 403,20 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

VI. Znalec P. C. C., z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností, s miestom výkonu činnosti F. R. Č.. XXX má nárok na náhradu trov znaleckého dokazovania vzniknutých v súvislosti s vyhotovením jeho znaleckého posudku č. 21/2018 z 18. 5. 2018 v rozsahu uznesením tunajšieho súdu z 13. 7. 2019, sp.zn.: 20Pc/11/2016 právoplatne priznaného a súčasne z preddavkov strán sporu doteraz nevyplateného nároku na znalečné, a to od každej zo strán sporu v rozsahu jednej polovice, pričom o konkrétnej výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím.

17. Uznesením Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu z 15. 10. 2019, č.k.: 11CoP/54/2019 - 293 bol uvedený rozsudok prvej inštancie (na základe odvolania žalovanej) zrušený a vec mu bola vrátená

na ďalšie konanie a rozhodnutie. Právne záväzné názory a pokyny odvolacieho súdu pre súd prvej inštancie vyplývajúce z tohto uznesenia sú podrobne vysvetlené v ďalších odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku pri posúdení čiastkových otázok, ktorých sa týkajú.

18. Na pojednávaní 10. 12. 2020 žalobca vyhlásil, že zotráva na svojich dovtedajších vyjadreniach a uviedol, že osobné motorové vozidlo zn. Octavia dostal darom. Prostriedky na kúpu tohto vozidla mu dala matka. Žalovaná to síce poprela, ale nepreukázala, že toto vozidlo bolo zakúpené zo spoločných finančných prostriedkov. Na druhej strane matka žalobcu túto okolnosť potvrdila. Manželia, keď chceli stavať rodinný dom, boli dopredu rozhodnutí, že budú čerpať aj zo Štátneho fondu rozvoja bývania, a aby dostali takýto úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, bolo potrebné, aby na liste vlastníctva boli uvedení obaja ako manželia, pretože v opačnom prípade by nedostali tento úver. Kúpna zmluva je síce urobená tak, že manželia kupujú pozemok, ale z výsluchu rodičov žalobcu bolo preukázané, že všetky finančné prostriedky na kúpu týchto pozemkov platili jeho rodičia. V tom čase mladí manželia totiž nedisponovali dostatočným množstvom finančných prostriedkov. Bola to fiktívna zmluva, pretože de facto tam vôbec nedošlo ani ku kúpe a predaju, ale išlo o pozemky po vetve rodičov O.. Celé to tak bolo urobené len preto, aby mohlo dôjsť k čerpaniu úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania. Žalovaná to síce poprela a tvrdila, že tieto pozemky kúpili oni, avšak nevedela preukázať z akých finančných prostriedkov mala byť kúpna cena za tieto pozemky vyplatená. Žalobcov tvrdenie, že kúpu zabezpečovali jeho rodičia títo potvrdili. Podľa rozhodnutia odvolacieho súdu je síce potrebné pozemky považovať za súčasť BSM, ale zároveň krajský súd v rozhodnutí poukazuje na to, že pri vyporiadaní BSM je manžel, z ktorého prostriedkov bol takýto náklad vynaložený, oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené to, čo vynaložil. Pokiaľ ide o zostatok úveru, ktorý bol ku 22. 11. 2001 vo výške 9.961,60 eur, tento úver od počiatku stále platí, aj po rozvode manželstva, žalobca. Aktuálne je zostatok nesplatenej istiny vo výške 5.254,88 eur a od rozvodu manželstva žalobca zaplatil zo svojich výlučných prostriedkov sumu 3.894 eur. Čo sa týka nezaplatených splátok zostatku úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania, kde došlo k započítaniu, žalobca uviedol, že rešpektuje rozhodnutie odvolacieho súdu a požiadal, aby súd vychádzal podania, ktoré urobil 4. 12. Napriek listinným dôkazom, ktoré predložila žalovaná, a ktoré majú preukázať, že aj ona sa pričínila o nadobudnutie rodinného domu, z finančných prostriedkov, ktoré mala uložené vo Y., žalobca navrhol, aby súd toto jej tvrdenie neakceptoval, pretože dodnes nepreukázala na čo poukázala tieto jednotlivé finančné prostriedky. Súd už vo svojom prvom rozhodnutí správne použil zásadu koncentrácie, keď k týmto dôkazom, o ktorých žalovaná vedela od podania návrhu a prišla s nimi až po treťom pojednávaní, neprihliadal.

19. Žalovaná na pojednávaní 10. 12. 2020 uviedla, že vyjadrenia žalobcu sú účelové a zakladajú sa na nehodnoverných dôkazoch, tak ako to vo svojom uznesení potvrdil aj Krajský súd v Žiline. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa týka vecí, a nie investícií, týka sa vyporiadania majetku, ktorý nadobudli manželia počas trvania manželstva. Ďalej sa týka sa výlučne manželov, a nie aj tretích osôb (investícií rodičov do nehnuteľností.) Do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov treba zaradiť aj osobný automobil Škoda Octavia. Vzhľadom na to, že žalovaná nemá záujem navyšovať trovy súdneho konania, tak súhlasí s ohodnotením tohto auta vo výške, ktorá bola predložená žalobcom a súhlasí s ňou. Žalobca sa už v rozvode konaní vyjadril, že auto bolo kupované počas trvania manželstva a patrí do spoločného majetku. Ak aj matka žalobcu tvrdila, že na auto poskytla finančné prostriedky, tak tieto finančné prostriedky im podľa vyjadrenia žalobcu najprv požičala a potom tie finančné prostriedky darovala. Žalovaná poukázala na ods. 20. rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, kde sa hovorí, že samotná výpoveď matky žalobcu, ktorá neobsahuje žiadne konkrétne a overiteľné skutočnosti, prípadne podporené inými dôkazmi, je aj vo svetle ostatných dôkazov nepostačujúca pre záver, že motorové vozidlo bolo nadobudnuté z výlučných prostriedkov žalobcu. Čo sa týka pozemkov, nie je pravda, že žalovaná tvrdila, že pozemky sa kúpili za finančné prostriedky manželov. Naopak, tvrdila, že kúpna zmluva bola uzatvorená formou notárskej zápisnice, ale peniaze v skutočnosti neboli odovzdané, ale bola to viac menej forma daru od starej mamy, pričom poukázala na ods. 23. uznesenie Krajského súdu v Žiline, ktorý hovorí, že keďže na liste vlastníctva sú napísaní ako spoluvlastníci obidvaja manželia, čiže ako bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, nevyplýva z toho, že by pozemky nadobudol len niektorý z manželov. Krajský súd tiež uviedol, že dôležitý je úmysel, pričom žalobca ako údajne výlučne investujúci manžel nekúpil vec pre seba, ale prejavil vôľu získať veci do BSM. Rodičia žalobcu prejavili vôľu, súhlasili so zápisom do katastra nehnuteľností na obidvoch manželov, teda pozemky sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rodičia žalobcu mali možnosť rozhodnúť sa v čase nadobudnutia vlastníckeho práva k pozemkom, že tieto pozemky nadobudnú oni alebo ich syn (žalobca.) Čo sa týka úveru vo Y., tak vlastne už v žalobe bolo uvedené, že počas

trvania manželstva bol manželom poskytnutý úver od Y.. Tento úver bol počas trvania manželstva aj splatený. V rámci majetkového vyporiadania manželov túto pôžičku treba zohľadniť. V liste spoločnosti Y. z 27. 2. 2018 sa presne hovorí koľko mala žalovaná nasporené ešte pred uzatvorením manželstva, že im bol poskytnutý stavebný úver, ako čerpali prostriedky z tohto úveru a že tento úver bol účelovo viazaný. Žalovaná tam mala k 31. 12. 1997 nasporených 1.335,89 eur, a túto čiastku si žalovaná uplatňuje ako vklad z jej výlučného majetku do spoločného majetku. Svedecké výpovede rodičov žalobcu boli rozporuplné a nebolo ničím ďalším preukázané, že by disponovali finančnými prostriedkami, ktoré mali investovať do rodinného domu. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na ods. 24. rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, kde sa hovorí, že súd prvej inštancie vychádzal iba z výpovedí svedkov, rodičov žalobcu, ktorí nijako nepreukázali, že to boli práve oni, kto financoval výstavbu rodinného domu a kúpu predmetných pozemkov a odkiaľ na tento účel mali peniaze. Dôkazné bremeno bolo pritom na pleciach žalobcu, aby toto preukázali, pričom tieto svedecké výpovede boli nejasné, rozporuplné, spochybniteľné a takisto treba prihliadnuť na to, že sú to rodinní príslušníci žalobcu, a preto sú spochybniteľné a možno ich považovať za účelové. Čo sa týka výpočtu zostatku úveru, tak žalovaná navrhla, aby sa zostatok úveru existujúci ku dňu právoplatnosti rozvodu vo výške 9.961,60 eur rozdelil na polovicu a jedna polovica by pripadla na žalovanú (4.980,80 eur.) Úver, ktorý bol poskytnutý zo Štátneho fondu rozvoja bývania by naďalej splácal žalobca a tým by vlastne bola zohľadnená táto suma 4.980,80 eur, že ju zaplatil za žalovanú. Keďže tento úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania platili obidvaja manželia spolu, je to vlastne ďalší dôkaz, že predmetné nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. To isté platí aj v prípade úveru od Y., ktorý bol poskytnutý obdivom manželom až po uzatvorení manželstva a takisto tento úver určený na výstavbu rodinného domu splácali zo spoločných prostriedkov. Žalovaná navrhla, aby hnutelné veci a nehnuteľnosti zostali vo vlastníctve žalobcu, aby úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania naďalej splácal žalobca a aby súd zohľadnil to splácanie žalobcu v rámci výpočtu vyrovnávacieho podielu a taktiež, aby zobral do úvahy žalovanou vložené prostriedky, ktoré nasporila a vložila do nehnuteľnosti, na základe čoho jej bol aj poskytnutý stavebný úver, ktorý splácali obaja manželia spoločne počas trvania manželstva.

20. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. účinného ku zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ďalej len „OZ“) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

21. Po zrušení rozsudku z 28. 5. 2019 bol súd prvej inštancie v ďalšom konaní podľa § 391 ods. 2 a ods. 3 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) viazaný právnymi názormi a pokynmi odvolacieho súdu vyslovenými v zrušujúcom uznesení z 15. 10. 2019, od ktorých sa nemohol odchyliť, a ktoré predstavovali mantinely pre ďalší postup a závery súdu prvej inštancie.

22. V uznesení z 15. 10. 2019 (v ods. 14) odvolací súd zhrnul svoje vyjadrenia k aplikácii sudcovskej koncentrácie súdom prvej inštancie vyslovením právneho názoru, že „strany predniesli prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, vždy ako reakciu na skutočnosti, ktoré vyšli najavo na jednotlivých pojednávaniach.“ Tento právny názor bol podľa § 391 ods. 2 CSP pre súd prvej inštancie záväzný, a preto musel považovať všetky prostriedky procesného útoku a obrany (uplatnené stranami sporu do vydania uznesenia odvolacieho súdu z 15. 10. 2019) za uplatnené včas a prihliadať na nich. V duchu tohto právneho názoru odvolacieho súdu však súd prvej inštancie neuplatňoval sudcovskú koncentráciu ani k prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany uplatneným stranami sporu po vydaní uznesenia odvolacieho súdu z 15. 10. 2019. Sudcovská koncentrácia teda v ďalšom konaní (po zrušení rozsudku) nebola súdom prvej inštancie vôbec uplatňovaná.

23. Za nesporné pre nepopretie protistranou (§ 151 CSP), resp. pre zhodnosť tvrdení strán sporu (§ 186 ods. 2 CSP) bolo možné aj naďalej (keďže odvolací súd tento záver súdu prvej inštancie v uznesení z 15. 10. 2019 nespochybnil) považovať skutkové tvrdenie, že manželstvo strán sporu bolo uzatvorené 13. 9. 1997 a k zániku manželstva (rozvodom) došlo na základe právoplatného rozsudku tunajšieho súdu o rozvode manželstva zo 4. 9. 2013, sp.zn.: 8P/43/2010 (právoplatného k 23. 10. 2013.)

24. Súd prvej inštancie musel v ďalšom konaní znovu ustáliť okruh majetkových hodnôt patriacich do BSM k času jeho zániku, t.j. k právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (23. 10. 2013), ako aj tzv. zostatkové ceny týchto majetkových hodnôt. Za zostatkové ceny pritom (v súlade s ustálenou judikatúrou) považoval ceny platné k času vyporiadania BSM, avšak vychádzajúce zo stavu týchto majetkových hodnôt k času zániku BSM.

25. Pokiaľ ide o hnuiteľné veci, odvolací súd v uznesení z 15. 10. 2019 vyslovil, že strany sporu sa zhodli na hnuiteľných veciach tvoriacich masu BSM a zhodne aj ustálili ich zostatkovú hodnotu (s výnimkou motorového vozidla Škoda Octavia.) Vychádzajúc z tohto záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie považoval svoj pôvodný záver ohľadne hnuiteľných vecí (s výnimkou motorového vozidla Škoda Octavia) za správny, a teda na základe protistranou nepopretých, resp. na základe zhodných skutkových tvrdení strán sporu dospel v tomto smere k rovnakým skutkovým zisteniam ako v zrušenom rozsudku. Z hnuiteľných vecí súd teda súčasťou BSM hneďa kuchynská linka v tvare „U“ z drevotriesky so zostatkovou cenou 300 eur, kuchynské príslušenstvo (elektrická varná platňa zn. Ceran, digestor zn. Gorenje, elektrická rúra zn. Gorenje) so zostatkovou cenou 150 eur, ďalšie zariadenie kuchyne (drevený kuchynský stôl, 6 drevených stoličiek) so zostatkovou cenou 120 eur, rohová čierno - šedá sedacia súprava v tvare „L“ so zostatkovou cenou 190 eur, svetlohnedá obývacia stena pozostávajúca z troch skriniek so zostatkovou cenou 100 eur, TV Blaupunkt so zostatkovou cenou 50 eur, biela dvojdielna zaťahovacia skriňa so zostatkovou cenou 50 eur, hnedý obdĺžnikový stolík pod počítač so zostatkovou cenou 20 eur, počítač zn. ASUS so zostatkovou cenou 50 eur, práčka zn. Electrolux so zostatkovou cenou 50 eur, bielo - hnedá dvojdielna komoda so zostatkovou cenou 30 eur, vešiaková stena z drevotriesky so zostatkovou cenou 100 eur, chladnička s mrazničkou zn. CALEX so zostatkovou cenou 30 eur, svetlohnedá manželská posteľ s hnedými poťahmi so zostatkovou cenou 50 eur, hnedá komoda so 4 zásuvkami so zostatkovou cenou 30 eur, vstavaná skriňa - šatník so zostatkovou cenou 200 eur, vstavaná skriňa - kúpeľňa so zostatkovou cenou 50 eur a motorové vozidlo zn. Peugeot 306 so zostatkovou cenou 500 eur.

26. Za nesporné pre nepopretie protistranou (§ 151 CSP), resp. pre zhodnosť tvrdení strán sporu (§ 186 ods. 2 CSP) bolo možné aj naďalej (keďže odvolací súd tento záver v uznesení z 15. 10. 2019 nespochybnil) považovať skutkové tvrdenie, že súčasťou BSM je aj záväzok z úverovej zmluvy č. 505/3179/2001 uzatvorenej 22. 11. 2001 so Štátnym fondom rozvoja bývania, ktorého zostatok bol (ku zániku BSM) vo výške 9.961,60 eur (istina - 7.441,73 eur + úroky - 2.519,87 eur.) Taktiež nebolo medzi stranami sporné, že od zániku BSM (23. 10. 2013) výlučne žalobca splácal tento spoločný záväzok, pričom takto doteraz zaplatil 3.894 eur. Žalovaná tiež nespochybňovala dôkaz preložený žalobcom (oznámenie ŠFRB o zostatku úveru z 1. 12. 2020), podľa ktorého zostatok nesplatenej istiny úveru predstavuje 5.254,88 eur a zostatok nesplatených úrokov 15,25 eur. V tejto súvislosti treba dodať, že k času zániku BSM existoval len jeden spoločný záväzok (voči ŠFRB), spoločný záväzok manželov voči Y. K. K., a.s. bol totiž splatený ešte za trvania manželstva, a preto nie je považovaný za majetkovú hodnotu patriacu BSM, ktorá by mala byť predmetom súdneho vyporiadania. Avšak (ako bude ďalej bližšie vysvetlené), úspory žalovanej z obdobia pred uzavretím manželstva, na základe ktorých bol tiež stranám sporu poskytnutý tento stavebný úver boli zohľadnené ako prínos žalovanej do spoločného majetku podľa § 150 OZ.

27. Vo vzťahu k nesporným skutkovým tvrdeniam súd zásadne nevykonáva dokazovanie, bolo by to tiež v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 Základných princípov CSP.)

28. Vo zvyšnom rozsahu boli skutkové tvrdenia strán sporu o rozsahu BSM a zostatkovej cene majetkových hodnôt do neho patriacich považované za sporné, a preto vo vzťahu k nim súd musel vykonávať dokazovanie (v rozsahu dôkazných návrhov - § 185 ods. 1 CSP.)

29. Pokiaľ ide o hnuiteľnú vec - motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EČ: LM438BS, ktoré bolo nadobudnuté za trvania manželstva a predané po rozvode manželstva (po zániku BSM), spornosť skutkových tvrdení strán sporu bola daná tým, že kým žalobca tvrdil, že prostriedky na nadobudnutie tohto vozidla dala žalobcovi jeho matka, tak žalovaná tvrdila, že toto vozidlo ako nadobudnuté za trvania manželstva patrí do BSM, pričom poukazovala na vyjadrenia žalobcu v rozvodovom konaní, kde mal tento uviesť, že vozidlo patrí do spoločného majetku a súčasne spochybňovala hodnovernosť svedeckej výpovede matky žalobcu, ktorá uviedla, že žalobcovi darovala prostriedky na kúpu tohto vozidla. Pre

tieto rozpory v skutkových tvrdeniach strán sporu tak musel súd vykonať dokazovanie na zistenie, či toto vozidlo patrí do BSM, ako aj na zistenie jeho zostatkovej ceny.

30. Svedkyňa C. O., matka žalobcu vypovedala, že žalobcovi darovala 7.000 Sk na kúpu tohto motorového vozidla.

31. Odvolací súd však (v ods. 20 uznesenia z 15. 10. 2019) vyslovil právny názor, že „Ak žalobca tvrdí, že predmetné motorové vozidlo bolo nadobudnuté z jeho výlučných finančných prostriedkov, získaných darom, čo by takto získanú vec vylučovalo z masy BSM, zaťažuje ho dôkazné bremeno. Skutočnosť, že motorové vozidlo bolo nadobudnuté z jeho výlučných prostriedkov, musí byť hodnoverne preukázaná, buď priamym dôkazom, alebo sériou nepriamych dôkazov. Samotná výpoveď matky žalobcu (ktorá neobsahuje žiadne konkrétne a overiteľné skutočnosti, prípadne podporené inými dôkazmi), ktorú žalovaná spochybňuje, je aj vo svetle ostatných dôkazov nepostačujúca pre záver, že motorové vozidlo bolo nadobudnuté z výlučných prostriedkov žalobcu.“ Tento jednoznačný právny názor odvolacieho súdu o neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu bol podľa § 391 ods. 2 CSP pre súd prvej inštancie záväzný, a preto musel (hodnotiac v jeho duchu vykonané dokazovanie) dospieť k záveru, že predmetné vozidlo je súčasťou BSM, pretože žalobca ako ten manžel, ktorý tvrdí, že určitá vec nadobudnutá počas manželstva nie je súčasťou BSM je zaťažený dôkazným bremenom, ktoré však v danom prípade neunesol.

32. Z odborného vyjadrenia k oceneniu vozidla spoločnosťou LUCIA CAMBELOVÁ, s.r.o. predloženého žalobcom (viď č.l. 326 až 331 spisu) súd zistil, že zostatková cena tohto vozidla je 2.300 eur. Žalovaná s takto určenou cenou motorového vozidla (na pojednávaní 10. 12. 2020) výslovne súhlasila, preto ju možno mať (aj) za nespornú. Súd teda mal za to, že žalovaná upustila od svojho pôvodného skutkového tvrdenia, že zostatková cena tohto vozidla je 6.000 eur. Súd prvej inštancie tak dospel v ďalšom konaní k záveru, že uvedené vozidlo je súčasťou BSM a jeho zostatková cena je 2.300 eur.

33. Pokiaľ ide o rodinný dom súp. č. XXX, postavený na pozemku registra „C“, parc. č. 469/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 144 m², tak spornosť skutkových tvrdení strán sporu bola daná tým, že kým žalobca tvrdil, že rodinný dom nepatrí do BSM, pretože bol síce nadobudnutý za trvania manželstva, avšak z peňažných prostriedkov v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré mu daroval otec, ktorý zakaždým ako v rámci výstavby rodinného domu vznikla potreba niečo zaplatiť, uhradil predmetný náklad, a úver, ktorý si manželka zobrali od Štátneho fondu rozvoja bývania, a ktorý splácali zo spoločných prostriedkov, bol určený len na financovanie zariadenia domu, tak žalovaná naopak tvrdila, že rodinný dom patrí do BSM, argumentujúc tým, že finančná výpomoc rodičov žalobcu bola darom v prospech oboch manželov, že žalovaná osobne pomáhala pri výstavbe domu, že na dokončenie domu a vonkajšie úpravy boli použité peňažné prostriedky získané z prenájmu časti domu turistom, že manželka si zobrali na výstavbu úver od Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorý splácali zo spoločných finančných prostriedkov, že po kolaudácii domu ho manželka zo spoločných finančných prostriedkov financovali, že, ak by strany sporu nemali finančné prostriedky, nezačali by s výstavbou, a že, ak by rodičia žalobcu kompletne financovali výstavbu rodinného domu, nie je zrejmé, prečo by si nenechali rodinný dom napísať v katastri na seba, a v prípade, ak by išlo o darovanie synovi, prečo by to neošetrili darovacou zmluvou. Medzi stranami však bola sporná aj zostatková cena rodinného domu, pretože kým žalobca tvrdil, že rodinný dom má zostatkovú cenu medzi 65.000 eur až 75.000 eur, tak žalovaná zase tvrdila, že rodinný dom má zostatkovú cenu minimálne 100.000 eur. Pre tieto rozpory v skutkových tvrdeniach strán sporu musel súd prvej inštancie vykonať dokazovanie na zistenie, či rodinný dom patrí do BSM, a aká je jeho zostatková cena.

34. Svedok C. O., otec žalobcu vypovedal, že všetky faktúry vystavené v súvislosti s výstavbou rodinného domu, ktorá prebiehala v rokoch 2000 až 2003, a to ako za stavebný materiál, tak aj za stavebné práce, uhradil svedok, pretože strany sporu vtedy nemali dostatok peňažných prostriedkov. Keď sa začal stavať dom žalobca bol dva roky po vojne, bol zamestnaný ako traktorista, a žalovaná bola na materskej dovolenke. Peňažné prostriedky zo mzdy, ktorú žalobca vtedy zarobil boli použité na chod spoločnej domácnosti, v ktorej vtedy žili s rodičmi žalobcu (stravovanie a oblečenie). Svedok nevedel potvrdiť, že by si žalobca chodil privyrábať na fušky, podľa svedka by to žalobca nestíhal. Finančné prostriedky, ktoré svedok použil na úhradu nákladov spojených s výstavbou rodinného domu predstavovali dar výlučne žalobcovi, nešlo o dar obom manželom, a v úhrne sa jednalo o sumu dva až dva a pol milióna slovenských korún. Svedok pripustil, že o tom, že v týchto finančných prostriedkoch ide o dar výlučne žalobcovi, žalovanej nikdy nepovedal. Tieto finančné prostriedky pochádzali z celoživotnej práce svedka

a jeho manželky, ako aj z podnikania s býkmi, ovcami (z ktorého mali príjem asi 50.000 Sk), a tiež z podnikania s drevom. Žalovaná a ani jej rodičia neprispeli na výstavbu rodinného domu žiadnou sumou. Žalovaná ani nijakým iným spôsobom neprispievala k výstavbe rodinného domu, nepomáhala na stavbe, nepodieľala sa na varení, varila, resp. obedy z družstva na stavbu nosila manželka svedka. Matka žalovanej prišla na stavbu navariť len dvakrát. Prostriedky získané z úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania boli použité na nákup nábytku a iného zariadenia domu a len kvôli získaniu tohto úveru boli do katastra nehnuteľností zapísaní ako vlastníci domu obaja manželia.

35. Svedkyňa C. O., matka žalobcu vypovedala, že výstavba rodinného domu, ktorá prebiehala v rokoch 2001 až 2003 sa uskutočňovala tak, že všetky faktúry za vykonané stavebné práce a dodaný stavebný materiál hradila s otcom žalobcu. Napriek zápisu rodinného domu v katastri na oboch manželov, išlo v týchto finančných prostriedkoch výlučne o dar žalobcovi. Žalovaná nijako nepomáhala pri výstavbe rodinného domu. Svedkyňa pri výstavbe pomáhala tak, že varila robotníkom, resp. nosila im obedy z družstva a vykonávala pomocné práce. Svedkyňa vedela, že manželia mali nejaký úver od Štátneho fondu rozvoja bývania, avšak bližšie sa k nemu nedokázala vyjadriť. Žalobca si privyrábal na fuškách, pretože na družstve sa dobre nezarábalo, avšak svedkyňa nevedela uviesť, na čo použil prostriedky, ktoré tam zarobil. Strany sporu žijúce vtedy v rámci spoločnej domácnosti spolu s rodičmi žalobcu síce prispievali na potraviny, avšak za energiu ani na nájom neplatili.

36. Svedkyňa Z. R., matka žalovanej vypovedala, že strany mali niečo nasporené, a tak sa rozhodli, že začnú stavať dom. Tieto nasporené sumy však svedkyňa nevedela vyčíslieť. Vedela však, že boli použité na nákup zariadenia do domu. Tiež si manželia kvôli výstavbe zobrali úver od Štátneho fondu rozvoja bývania. Z tohto úveru malo byť financované vybavenie domu ako rôzne umývadlá, vane, obkladačky, kuchynská linka stavebný materiál a pod. S prácami na stavbe z rodiny nik nepomáhal. Svedkyňa finančne neprispela na stavbu rodinného domu, pomáhala len tak, že sa starali o veci súvisiace s deťmi. Následne svedkyňa uviedla, že počula, že jej dcéra (žalovaná) pomáhala na stavbe, keď tam mala robiť „skoro ako chlap“, a raz ju osobne aj videla preosievať piesok. K spôsobu financovania stavebných prác a k úhradám stavebného materiálu sa svedkyňa nevedela vyjadriť, iba raz bola svedkom toho, ako boli vyplácaní robotníci zo stavby, avšak keďže v tom čase už boli peniaze na stole, nevedela uviesť, kto ich robotníkom dal, prítomný však bol pritom otec žalobcu. Žalobca bol v čase výstavby domu zamestnaný a tiež si privyrábal na fuškách. Stravovanie pre robotníkov zabezpečovala prevažne matka žalobcu a v menšej miere jej s tým pomáhala aj svedkyňa, ktorá nosila obedy z družstva. Keď strany bývali u rodičov žalobcu prispievali len nákupmi na stravovanie, za bývanie a energie nič neplatili. K peňažným prostriedkom, ktoré rodičia žalobcu darovali na výstavbu rodinného domu svedkyňa uviedla, že nikdy nebolo povedané, že ide o dar výlučne pre žalobcu a vyjadrila presvedčenie, že bolo jasné, že tieto prostriedky boli poskytnuté obom manželom. Svedkyňa tiež potvrdila, že strany prenajímali dokončenú (hornú časť) rodinného domu turistom.

37. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z., z 15. 9. 2016 vyplynulo, že ako vlastníci tohto rodinného domu sú zapísané obe strany sporu so spoluvlastníckym podielom 1/1.

38. Zo zmluvy „o poskytnutí podpory uzavretej podľa ustanovení zákona NR SR 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov, vo forme : úver“ č. 505/3179/2001 uzatvorenej medzi Štátnym fondom rozvoja bývania a stranami 22. 11. 2001 vyplynulo, že Štátny fond rozvoja bývania sa zaviazal poskytnúť stranám podporu z prostriedkov fondu vo forme úveru vo výške 300.000 slovenských korún pre účely výstavby rodinného domu. Podľa tejto zmluvy mohli strany čerpať podporu len na účel, na ktorý bola podpora poskytnutá, pričom pri čerpaní prostriedkov z účtu vedeného v banke boli povinní predložiť daňový doklad (faktúru) spolu so súpisom vykonaných prác alebo dodávok, ktorý doklad musel byť potvrdený stavebným dozorom a povereným zamestnancom príslušného okresného úradu odboru regionálneho rozvoja.

39. K záveru, že tento rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov dospel súd na základe nasledovných úvah. Zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 505/3179/2001 z 22. 11. 2001 vyplynulo, že úver vo výške 300.000 Sk (9.958,18 eur) bol Štátnym fondom rozvoja bývania účelovo viazaný a poskytnutý stranám spotu na výstavbu rodinného domu, pričom pri čerpaní prostriedkov z účtu vedeného v banke boli žiadatelia vždy povinní predložiť daňový doklad (faktúru) spolu so súpisom vykonaných prác alebo dodávok, ktorý daňový doklad musel byť tiež potvrdený stavebným dozorom a povereným

zamestnancom príslušného okresného úradu odboru regionálneho rozvoja. Tento spôsob čerpania úveru potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi aj otec žalobcu. Z takéhoto spôsobu čerpania úveru však vyplýva, že nebolo možné použiť prostriedky úveru na iný účel ako na účel výstavby rodinného domu, a preto ak aj bolo za tieto prostriedky stranami nakupované nejaké zariadenie do rodinného domu (ako vo svojej výpovedi uvádzal otec žalobcu), muselo ísť o také vybavenie domu, aké spomínala vo svojej svedeckej výpovedi matka žalovaného, teda rôzne umývadlá, vane, obkladačky, či stavebný materiál, ktoré (ako pevne do konštrukcie domu zabudované zariadenia) sa podľa znaleckého posudku podieľali na vytváraní (celkovej) všeobecnej hodnoty rodinného domu. Tiež vzhľadom na to, že na nadobudnutie (výstavbu) rodinného domu boli sčasti (v rozsahu 9.958,18 eur) použité aj spoločné prostriedky manželov pochádzajúce z úveru od Štátneho fondu rozvoja bývania, bolo možné dospieť k záveru, že tento rodinný dom do BSM.

40. Odvolací súd v uznesení z 15. 10. 2019 súhlasil s týmito závermi súdu prvej inštancie, že rodinný dom patrí do BSM, a preto nebol dôvod v ďalšom konaní (po zrušení rozsudku) na tomto závere nič meniť.

41. Po zrušení rozsudku však súd prvej inštancie (rešpektujúc podľa § 391 ods. 2 CSP záväzný právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v ods. 24 uznesenia z 15. 10. 2019) musel dospieť k záveru, že rodinný dom patrí do BSM (navyše) aj vzhľadom na žalobcom nepopreté (a tým podľa § 151 CSP nesporné) skutkové tvrdenie žalovanej, že na výstavbu rodinného domu boli použité aj spoločné finančné prostriedky manželov získané z prenájmu (dokončenej) časti rodinného domu turistom (toto tvrdenie žalovanej bolo preukázané aj svedeckou výpoveďou matky žalovanej.) Rovnako (výpoveďou matky žalobcu a matky žalovanej preukázaná) skutočnosť, že žalobca mal (popri príjme zo zamestnania) aj príjmy z fušiek, ktoré boli (v rámci spoločných prostriedkov manželov) použité na výstavbu rodinného domu odôvodnili záver, že rodinný dom patrí do BSM. Pre účely záveru, že či rodinný dom patrí do BSM pritom vôbec nebolo rozhodujúce, aká presne bola výška spoločných prostriedkov získaných z prenájmu turistom, resp. z fušiek žalobcu, použitých na výstavbu rodinného domu, pretože na tento záver postačuje, že na obstaranie spoločnej veci boli čo aj len sčasti (nezáleží akej veľkej) použité spoločné prostriedky.

42. V ďalšom konaní súd prvej inštancie tiež (navyše) zistil, že záver, že rodinný dom patrí do BSM potvrdzuje aj to, že na žiadosť žalovanej jej bol (už za trvania manželstva) poskytnutý stavebný úver od spoločnosti Y. K. K., a.s. K vyplácaniu stavebného úveru pritom dochádzalo na základe predloženia pokladničných bločkov preukazujúcich použitie prostriedkov na stavebné účely. Úver bol manželmi splatený a ukončený k 18. 1. 2003, teda ešte za trvania manželstva (viď oznámenie spoločnosti Y. K. K., a.s. z 27. 2. 2018.)

43. Zo znaleckého posudku znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností P. C. C. č. 21/2018 z 18. 5. 2018 vyplynulo, že všeobecná hodnota rodinného domu (vrátane vodovodnej prípojky, revíznej šachty, kanalizačnej prípojky, žumpy, elektrickej prípojky, oporného múru a spevnených plôch, ktoré všetky stavby sa nachádzajú sa na pozemku registra „C“ parc. č. 469/2) bola 79.500 eur (zostatková cena.)

44. Z ohodnotenia nehnuteľnosti vypracovaného TUreality, s.r.o., so sídlom Háľková 2761/33, Žilina, z 25. 4. 2019 vyplynulo, že aktuálna spoločná trhovú hodnotu rodinného domu a pozemkov (podľa ich aktuálneho stavu) je (spolu) 140.000 eur.

45. Zo znaleckého posudku znalca P. A. S., z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností č. 90/2020 z 22. 7. 2020 mal súd za preukázané, že všeobecná hodnota rodinného domu (vrátane vodovodnej prípojky, vodomernej šachty, kanalizačnej prípojky, žumpy, elektrickej prípojky, oporného múru a spevnených plôch, ktoré všetky stavby sa nachádzajú sa na pozemku registra „C“ parc. č. 469/2) bola 83.747,86 eur (zostatková cena.)

46. Pokiaľ ide o určenie zostatkovej ceny rodinného domu odvolací súd videl pochybenie súdu prvej inštancie v tom, že sa nevysporiadal s oprávnenými námietkami žalovanej voči oceneniu rodinného domu znalcom P. C. C. pri určení jeho hodnoty v rámci znaleckého posudku č. 21/2018 z 18. 5. 2018. Súd prvej inštancie preto znovu preskúmal námietky žalovanej voči tomuto oceneniu a dospel k záveru, že minimálne námietka poukazujúca na príliš veľký rozdiel medzi všeobecnou hodnotou a technickou hodnotou rodinného domu je natoľko závažná a jej vysvetlenie týmto znalcom (v písomnom vyjadrení z

27. 3. 2019) za natoľko nepostačujúce, že bolo na mieste nariadiť ďalšie (revízne) znalecké dokazovanie na ohodnotenie rodinného domu. Potreba ďalšieho znaleckého dokazovania nepriamo vyplynula aj zo záväzného názoru odvolacieho súdu, ktorý námietky žalovanej voči oceneniu rodinného domu označil za „oprávnené“, a teda takisto mal vyjadrenie znalca k svojmu posudku za nepostačujúce. Z tohto ďalšieho znaleckého dokazovania vykonávaného podľa § 51a ods. 5 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z. - Spravovacieho a kancelárskeho poriadku vyplynulo, že všeobecná hodnota rodinného domu (vrátane vodovodnej prípojky, vodomernej šachty, kanalizačnej prípojky, žumpy, elektrickej prípojky, oporného múru a spevnených plôch, ktoré všetky stavby sa nachádzajú sa na pozemku registra „C“ parc. č. 469/2) je 83.747,86 eur (zostatková cena), a teda závery tohto ďalšieho posudku boli takmer identické s výsledkami predchádzajúceho znaleckého dokazovania, podľa ktorého zostatková cena rodinného domu (s prípojkami a ostatným príslušenstvom) bola 79.500 eur. Keďže žalovaná už druhé znalecké skúmanie nijako nespochybňovala, a tento ani nebol vo významnejšom rozpore s prvým znaleckým posudkom, súd prvej inštancie v ďalšom konaní ustálil ako zostatkovú cenu rodinného domu (aj s príslušenstvom) sumu vyplývajúcu z druhého posudku vo výške 83.747,86 eur. Priklonenie sa k záverom druhého znaleckého posudku bolo na mieste aj vzhľadom na dlhší časový odstup od podania prvého znaleckého posudku.

47. Len na okraj, k žalovanou predloženému listinnému dôkazu (v súvislosti s rodinným domom) - ohodnoteniu nehnuteľností vypracovaného spoločnosťou TUreality, s.r.o. z 25. 4. 2019, súd prvej inštancie (rovnako ako v predchádzajúcom konaní, keďže odvolací súd tento záver v uznesení z 15. 10. 2019 nespochybnil) poznamenáva, že tento listinný dôkaz nepovažoval za dostatočne hodnoverný, resp. relevantný, pretože udával síce aktuálnu trhovú cenu predmetných nehnuteľností, avšak podľa ich aktuálneho (t.j. k ohodnocovaniu existujúceho) stavu, na rozdiel od znaleckého posudku, ktorý správne (podľa zadania súdu) stanovoval všeobecnú hodnotu rodinného domu ako zostatkovú cenu v zmysle judikatúry, teda ako cenu platnú v čase znaleckého oceňovania, avšak vychádzajúcu zo stavu rodinného domu k času zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navyše, v tomto odbornom vyjadrení realitného makléra sa nerozlíšiteľne zmiešavalo ohodnotenie rodinného domu a pozemkov, čím ho robilo nepoužiteľným pre porovnanie ceny rodinného domu podľa znaleckých posudkov. Taktiež treba považovať znalecké posudky (vzhľadom na vyššiu odbornú autoritu) za dôveryhodnejší dôkaz ako odborné vyjadrenie realitného makléra. Ďalším faktorom spochybňujúcim hodnovernosť ocenenia nehnuteľnosti realitným maklérom bola okolnosť, že tento (ako aj uviedla samotná žalovaná na pojednávaní 2. 5. 2019) na rozdiel od znalca nikdy nevstúpil do tohto rodinného domu, ale len prečítaním sa oboznámil s obsahom znaleckého posudku a na základe toho sa vyjadroval k oceneniu nehnuteľností.

48. Pokiaľ ide o pozemky, t.j. pozemok registra „C“, parc. č. 469/2, trvalé trávnaté porasty, o výmere 2.706 m², pozemok registra „C“, parc. č. 469/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 144 m² a pozemok registra „C“, parc. č. 469/8, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 40 m², tak spornosť skutkových tvrdení strán bola daná tým, že kým žalobca tvrdil, že pozemky nepatria do BSM, pretože boli síce nadobudnuté za trvania manželstva, avšak z peňažných prostriedkov v jeho výlučnom vlastníctve, ktoré mu daroval otec, tak žalovaná zase tvrdila, že pozemky patria do BSM argumentujúc tým, že finančná výpomoc rodičov žalobcu bola darom v prospech oboch manželov, ako aj tým, že, ak by rodičia žalobcu kompletne nadobudli pozemky, nie je zrejmé, prečo si nenechali pozemky napísať v katastri výlučne na seba, a ak išlo o darovanie synovi, prečo to neošetrili darovacou zmluvou. Pre tieto rozpory v skutkových tvrdeniach strán musel súd ohľadne skutočností, či pozemky patria do BSM, ako aj ohľadne ich zostatkovej ceny, vykonať dokazovanie.

49. Svedok C. O., otec žalobcu vypovedal, že peňažné prostriedky, za ktoré strany sporu nakúpili pozemky im v plnom rozsahu poskytol svedok spolu so svojou manželkou, pretože strany vtedy nemali na to dostatok peňažných prostriedkov. Pozemky boli predtým v podielovom spoluvlastníctve, v rámci ktorého bola matka svedka podielovou spoluvlastníčkou so spoluvlastníckym podielom v rozsahu 2/3. Keď sa začal stavať rodinný dom žalobca bol dva roky po vojne, bol zamestnaný ako traktorista, a žalovaná bola na materskej dovolenke. Peňažné prostriedky zo žalobcovej mzdy boli použité na chod spoločnej domácnosti, v ktorej žili s rodičmi žalobcu (stravovanie a oblečenie.) Svedok nevedel potvrdiť, že by žalobca si chodil niekam privyrábať na fušky, podľa jeho názoru by to nestíhal. Žalovaná ani jej rodičia neprispeli na nákup pozemkov žiadnou čiastkou. Finančné prostriedky, ktoré svedok použil na nákup pozemkov predstavovali dar výlučne žalobcovi, nešlo o dar obom manželom. Hoci v zmluve o kúpe pozemkov sa ako kupujúci na úhradu kúpnej ceny zavazujú strany sporu, v skutočnosti túto kúpnu cenu neplatili, ale reálne tieto pozemky v hotovosti vyplatil predávajúci svedok. V katastri nehnuteľností

boli ako vlastníci pozemkov síce zapísaní obaja manželia, ale to len preto, aby získali úver od Štátneho fondu rozvoja bývania na nákup zariadenia do rodinného domu.

50. Svedkyňa C. O., matka žalovaného vypovedala, že nadobudnutie pozemkov financoval otec žalobcu so svedkyňou. Na strane predávajúcich pritom vystupovala ako podielová spoluvlastníčka aj stará matka žalobcu. Pozemky vyplácal otec žalobcu, resp. časť kúpnej ceny bola uhradená vo forme prác, ktoré si otec žalobcu odrobil u niektorého z predávajúcich. Napriek zápisu rodinného domu v katastri nehnuteľnosti na oboch manželov, išlo o dar výlučne žalobcovi. Žalobca si privyrábal na fuškách, pretože na družstve sa dobre nezarábalo, avšak svedkyňa nevedela uviesť na čo použil prostriedky zarobené na fuškách. Manželia v rámci spoločnej domácnosti s rodičmi žalobcu prispievali na potraviny, ale za energie a nájom neplatili.

51. Svedkyňa Z. R., matka žalovanej vypovedala, že stranám pomohla ohľadne pozemkov babička. Žalobca bol zamestnaný a tiež si privyrábal na fuškách. Keď strany bývali u rodičov žalobcu prispievali len nákupmi na stravovanie, pričom za bývanie ani za energie nič neplatili.

52. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX, okres Liptovský Mikuláš, obec Liptovské Matiašovce, katastrálne územie F. Z. z 15. 9. 2016 mal súd za preukázané, že ako vlastníci pozemkov sú zapísaní obe strany sporu so spoluvlastníckym podielom 1/1.

53. Odvolací súd v uznesení z 15. 10. 2019 (v ods. 23) vo vzťahu k pozemkom uviedol, že „pozemky nadobudli strany sporu za trvania manželstva, čo vyplýva zo zápisu v katastri nehnuteľností, podľa ktorého nadobúdacím titulom bola kúpna zmluva, na základe ktorej nadobudli tieto pozemky obidvaja manželia. Z uvedeného nevyplýva, že by pozemky nadobudol len niektorý z manželov darovaním, dedením, reštitúciou, alebo že by išlo o veci slúžiace osobnej potrebe len niektorého z nich. Ak aj žalobca tvrdí, že kúpna cena bola úplne zaplatená z jeho výlučných prostriedkov (resp. z prostriedkov jeho rodičov), rozhodujúce je, že kupujúcimi boli obaja manželia a obaja jasne prejavili nadobudnúť kúpenú vec do bezpodielového spoluvlastníctva. Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako údajne výlučne „investujúci“ manžel nekúpil vec pre seba, ale prejavil takým spôsobom vôľu na obstaranie veci do bezpodielového spoluvlastníctva a žalovaná to akceptovala. Táto vôľa je potom rozhodujúca z hľadiska určenia, či vec patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn.: 22Cdo/1659/2000, podľa ktorého ak manželia písomnou kúpnu zmluvou ako kupujúci nesporne prejavili zhodnú vôľu nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti do BSM, pričom bez ohľadu na to, že kúpna cena bola zaplatená z výlučných finančných prostriedkov jedného z nich príp. rodičov jedného z účastníkov, stala sa nehnuteľnosť predmetom BSM. Z uvedeného výkladu podľa odvolacieho súdu je potrebné predmetné pozemky považovať za súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Tento jednoznačný právny názor odvolacieho súdu bol podľa § 391 ods. 2 CSP pre súd prvej inštancie záväzný, a preto musel v ďalšom konaní vykonané dokazovanie vyhodnotiť tak, že tieto pozemky sú súčasťou BSM.

54. V súvislosti so záverom, že pozemky sú súčasťou BSM odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie aj to, že ocenenie týchto pozemkov nebolo predmetom znaleckého dokazovania (súd prvej inštancie keďže dospel k záveru, že pozemky nie sú súčasťou BSM, nenariadil znalecké dokazovanie na určenie ich zostatkovej.) Viazaný týmto právnym názorom odvolacieho súdu tak súd prvej inštancie musel v ďalšom konaní nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie zostatkovej ceny pozemkov.

55. Z ohodnotenia nehnuteľnosti vypracovaného TUreality, s.r.o., so sídlom Háľková 2761/33, Žilina, z 25. 4. 2019 vyplynulo, že aktuálna spoločná trhovú hodnotu rodinného domu a pozemkov (podľa ich aktuálneho stavu) je (spolu) 140.000 eur.

56. Zo znaleckého posudku znalca P. A. S., z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad nehnuteľností č. 90/2020 z 22. 7. 2020 mal súd za preukázané, že zostatková cena pozemku registra „C“ parc. č. 469/2 je 28.954,20 eur, zostatková cena pozemku registra „C“ parc. č. 469/3 je 1.540,80 eur a zostatková cena pozemku registra „C“ parc. č. 469/8 je 428 eur.

57. Vychádzajúc zo záverov tohto znaleckého dokazovania súd prvej inštancie ustálil zostatkové ceny predmetných pozemkov. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že tieto znalecké závery už nenamietala žiadna zo strán sporu.

58. Len na okraj, k žalovanou predloženému listinnému dôkazu (v súvislosti s pozemkami) - ohodnoteniu nehnuteľností vypracovaného spoločnosťou TUreality, s.r.o. z 25. 4. 2019, súd prvej inštancie (rovnako ako v predchádzajúcom konaní, keďže odvolací súd tento záver v uznesení z 15. 10. 2019 nespochybnil) poznamenáva, že tento listinný dôkaz nepovažoval za dostatočne hodnoverný, resp. relevantný, pretože udával síce aktuálnu trhovú cenu nehnuteľností, avšak podľa ich aktuálneho (t.j. k ohodnocovaniu existujúceho) stavu, na rozdiel od znaleckého posudku, ktorý správne (podľa zadania súdu) stanovoval všeobecnú hodnotu pozemkov ako zostatkovú cenu v zmysle judikatúry, teda ako cenu platnú v čase znaleckého oceňovania, avšak vychádzajúcu zo stavu pozemkov k času zániku BSM. Navyše, v tomto odbornom vyjadrení sa nerozlíšiteľne zmiešava ohodnotenie rodinného domu a pozemkov, čím ho robí nepoužiteľným pre porovnanie ceny pozemkov určovanej podľa znaleckého posudku. Taktiež treba považovať znalecký posudok (vzhľadom na vyššiu odbornú autoritu) za dôveryhodnejší dôkaz ako odborné vyjadrenie realitného makléra. Ďalším faktorom sponchybnujúcim dôveryhodnosť ocenenia nehnuteľností realitným maklérom bola okolnosť, že tento (ako to aj uviedla samotná žalovaná na pojednávaní 2. 5. 2019) na rozdiel od znalca nikdy nevstúpil do tohto rodinného domu, len sa prečítaním oboznámil s obsahom znaleckého posudku a na základe toho sa vyjadroval k oceneniu nehnuteľností.

59. Po ustálení si rozsahu majetkových hodnôt patriacich do BSM a ich zostatkových cien, súd pristúpil k zisťovaniu korektívov základného východiska pri vyporiadavaní spoločného majetku podľa ktorého podiely oboch manželov sú rovnaké (§ 150 OZ.)

60. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka (OZ) pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

61. Pokiaľ ide o návrh žalobcu, aby súd pri vyporiadaní BSM zohľadnil, že zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok (na výstavbu rodinného domu, ktorý patrí do BSM) sumu dva až dva a pol milióna slovenských korún, súd prvej inštancie tomuto návrhu podľa § 150 OZ nemohol vyhovieť, nakoľko bol viazaný jednoznačným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý (v ods. 24 uznesenia z 15. 10. 2019) vyslovil, že „súd prvej inštancie vychádzal iba z výpovedí svedkov - rodičov žalobcu, ktorí nijako nepreukázali, že to boli práve oni, kto financoval výstavbu rodinného domu a kúpu predmetných pozemkov, a odkiaľ na tento účel mali peniaze“ Podľa tohto podľa § 391 ods. 2 CSP záväzného názoru odvolacieho súdu tak výpovede svedkov (rodičov žalobcu) neboli dostatočnými dôkazmi na preukázanie skutkového tvrdenia žalobcu, že jeho rodičia (čo i len sčasti) financovali výstavbu rodinného domu, a preto súd prvej inštancie (hodnotiac vyššie uvedené vykonané dokazovanie) musel toto tvrdenie žalobcu považovať za nepreukázané, a nemohol tak vykonať započítanie podľa § 150 OZ v prospech žalobcu (toho, čo mal žalobca zo svojho uhradiť na spoločný majetok.)

62. Odvolací súd v ods. 23 uznesenia z 15. 10. 2019 (vo vzťahu k pozemkom) uviedol, že „V zmysle ust. § 150 Občianskeho zákonníka, ak bola nejaká vec získaná za trvania manželstva čiastočne z prostriedkov patriacich len jednému z manželov, je pri vyporiadaní manžel, z ktorého prostriedkov bol tento náklad vynaložený, oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené, čo vynaložil. Aby k započítaniu bolo možné pristúpiť, musí byť vždy exaktne preukázané, v akej výške, na základe akých prostriedkov a od koho boli finančné získané na obstaranie spoločných vecí.“ Z tohto vyjadrenia odvolacieho súdu vyplýva, že aby bolo možné (aspoň vo forme započítania podľa § 150 OZ, keď už názor žalobcu, že pozemky nepatria do BSM nie je správny) zohľadniť tvrdenie žalobcu, že kúpna cena pozemkov bola zaplatená z jeho výlučných prostriedkov (resp. z prostriedkov jeho rodičov), musel by žalobca exaktne preukázať, v akej výške, na základe akých prostriedkov a od koho boli finančné prostriedky získané na obstaranie týchto pozemkov. Keďže však (následne) odvolací súd (v ods. 24 uznesenia z 15. 10. 2019 (aj vo vzťahu k pozemkom) vyslovil jednoznačný záväzný právny názor, že „súd prvej inštancie vychádzal iba z výpovedí svedkov - rodičov žalobcu, ktorí nijako nepreukázali, že to boli práve oni, kto financoval výstavbu rodinného domu a kúpu predmetných pozemkov, a odkiaľ na tento účel mali peniaze“, mal súd prvej inštancie za to, že odvolací súd nepovažoval svedecké výpovede rodičov žalobcu za dostatočne exaktné dôkazy v tomto smere, a preto súd prvej inštancie (hodnotiac vyššie uvedené vykonané dokazovanie) (ani sčasti) nemohol (viazaný právnym názorom odvolacieho súdu

podľa § 391 ods. 2 CSP) takéto započítanie v prospech žalobcu podľa § 150 OZ (čo zo svojho výlučného majetku uhradil na spoločný majetok) uskutočniť.

63. Odvolací súd (v ods. 24 uznesenia z 15. 10. 2019) prikázal súdu prvej inštancie, aby prihliadol na tvrdenia a dôkazy predložené žalovanou (na ktoré súd prvej inštancie dovtedy neprihliadal z dôvodu uplatnenej sudcovskej koncentrácie) na účely preukázania prínosu žalovanej na nadobudnutí spoločného rodinného domu z jej výlučných prostriedkov podľa § 150 OZ (úspor žalovanej pred uzavretím manželstva, ktorých výšku žalovaná podľa odvolacieho súdu aj riadne preukázala.) Žalovaná na pojednávaní 2. 5. 2019 uviedla skutkové tvrdenie (ktoré preukázala oznámením spoločnosti Y. K. K., a.s. z 27. 2. 2018), že ešte pred uzatvorením manželstva (vyčíslené však až k 31. 12. 1997) mala na svojom účte stavebného sporenia v spoločnosti Y. K. K., a.s. nasporenú sumu 40.245 Sk (1.335,89 eur.) Vyčíslenie k požadovanému dátumu 1. 9. 1997 (tesne pred uzavretím manželstva) už nebolo podľa vyjadrenia tejto spoločnosti možné. Na žiadosť žalovanej jej bol následne (už za trvania manželstva) poskytnutý stavebný úver. Nasporená suma (vrátane štátnej prémie) bola ku dňu otvorenia úverového účtu (30. 9. 2000) 70.698,20 Sk (2. 346,75 eur.) K vyplateniu stavebného úveru 31. 10. 2000 vo výške 53.331,70 Sk (1.770,29 eur), 14. 11. 2000 vo výške 17.031,50 Sk (565,34 eur) a 6. 12. 2000 vo výške 66.636,80 Sk (2.211,94 eur) došlo na základe predloženia pokladničných bločkov preukazujúcich použitie prostriedkov na stavebné účely. Úver bol splatený a ukončený k 18. 1. 2003. Na základe tej skutočnosti si žalovaná uplatnila túto čiastku ako výlučný vklad do spoločného majetku a požiadala, aby to súd v rámci vypořádania aj zohľadnil.

64. Žalovaná tiež navrhovala (vo vyjadrení k žalobe doručenom na tunajší súd 3. 3. 2017) prihliadnuť v rámci vypořádania na to, že motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, EČ: LM438BS, ktoré bolo súčasťou BSM (k času jeho zániku) bolo žalobcom po rozvode predané (tretej osobe), pričom z tohto predaja utržené peňažné prostriedky sú spoločné prostriedky, ktoré majú byť predmetom vypořádania, avšak žalobca si ich ponechal. Súd vyhovel tomuto návrhu žalovanej podľa § 150 OZ, pretože išlo o prípad, kedy zo spoločného majetku (utržené peňažné prostriedky za spoločné vozidlo boli spoločnými prostriedkami) došlo k majetkovému presunu týchto prostriedkov do výlučného majetku žalobcu, bez toho, aby žalobca polovicu týchto peňažných prostriedkov poukázal žalovanej (keďže vychádzal z nesprávneho záveru, že toto vozidlo nie je súčasťou BSM.) Avšak keďže žalobca nevedel uviesť, za akú cenu toto vozidlo predal (ani predložiť kúpnu zmluvu), súd prvej inštancie (pri existujúcich dôkazných návrhoch strán) objektívne nemohol dospieť ku skutkovému zisteniu ohľadne žalobcom utrzenej kúpnej ceny, ale mohol pre tieto účely vychádzať len zo zostatkovej ceny vozidla vo výške 2.300 eur. A tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je povinný vyplatiť žalovanej sumu 1.150 eur (1 z 2.300 eur.) Tento záver súdu prvej inštancie pritom nepriamo vyplynul aj zo záväzného názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého toto vozidlo bolo (k zániku BSM) súčasťou spoločného majetku, a preto ak bolo o rozvode žalobcom predané, bolo potrebné pri vypořádání BSM na to prihliadať podľa § 150 OZ.

65. K návrhu žalovanej, aby súd pri vypořádání BSM zohľadnil, že podľa svojich možností pomáhala pri výstavbe rodinného domu, treba predovšetkým povedať, že sama žalovaná na pojednávaní konanom 18. 1. 2018 uviedla, že nedokáže rozsah tohto pracovného príspevku špecifikovať, teda v tomto smere dostatočne neuniesla bremeno tvrdenia (a ani dôkazné bremeno), a preto by súd prvej inštancie ani nemohol kvantifikovať hodnotu takéhoto príspevku (kvázi z jej výlučného majetku) na spoločný majetok. Navyše, z vykonaného dokazovania ani nevyplýva, že by žalovaná niekedy pomáhala na stavbe, pretože z výpovedí svedkov (rodičov žalobcu) zhodne vyplýva, že žalovaná na stavbe nepomáhala, a z výpovede matky žalovanej len nepriamo (z počutia od inej osoby) vyplynula (nejaká) neurčitá pracovná výpomoc žalovanej. Hodnotiac tieto navzájom si odporujúce dôkazy súd považoval za dôveryhodnejšie zhodné svedecké výpovede rodičov žalobcu než (takúto nepriamu) výpoveď matky žalovanej. Vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie tento návrh žalovanej nepovažoval za dôvodný. Tento záver pritom nespochybnil ani odvolací súd v uznesení z 15. 10. 2019, preto nebol dôvod sa od neho odchýliť ani v ďalšom konaní, po zrušení rozsudku z 28. 5. 2019.

66. Žalovaná ďalej namietala, že po kolaudácii rodinný dom zo spoločných prostriedkov s manželom zveľaďovali, avšak vôbec neuviedla, v akom rozsahu boli vynaložené spoločné prostriedky na toto zveľaďovanie, a ani nepredložila dôkazy o tomto tvrdení, čím takisto možno mať za to, že žalovaná dostatočne neuniesla bremeno tvrdenia (a ani dôkazné bremeno.) Navyše (ak by aj žalovaná uniesla bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), vynakladanie spoločných prostriedkov na rodinný dom po jeho kolaudácii (povolení na jeho užívanie) nemožno hodnotiť ako náklady spojené s výstavbou

(nadobudnutím) rodinného domu, a z tejto okolnosti potom vyvodzovať, že (aj preto) tento rodinný dom patrí do BSM. Vynakladanie spoločných prostriedkov manželov na (spoločný) rodinný dom tiež nemožno vyhodnotiť ako príspevok z výlučného majetku žalovanej na spoločný majetok manželov podľa § 150 OZ. Tento záver prvoinštančného súdu pritom nespochybnil ani odvolací súd v uznesení z 15. 10. 2019, a preto nebol dôvod sa od neho odchyliť ani v ďalšom konaní, po zrušení rozsudku z 28. 5. 2019.

67. Žalobca navrhol zohľadniť pri vyporiadaní BSM, že od zániku BSM (23. 10. 2013) až doteraz splácal spoločný úver od Štátneho fondu rozvoja bývania výlučne on sám, zo svojich výlučných prostriedkov, a teda tým plnil aj za žalovanú, a preto žiadal od žalovanej polovicu tejto sumy, ktorú k pojednávaniu, ktoré sa konalo 10. 12. 2020, a ktoré bolo odročené na účely vyhlásenia rozsudku, vyčíslil v sume 1.992 eur (žalovaná túto výšku nerozporovala, čím sa má toto skutkové tvrdenie žalobcu za nesporné podľa § 151 CSP.) Pokiaľ niektorý z manželov po zániku manželstva uhradil časť dlhu vzniknutého ešte za trvania BSM zo svojich finančných prostriedkov, táto suma by mala byť predmetom vyporiadania BSM (viď aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp.zn.: 6Co/673/2015.) Súd prvej inštancie preto považoval túto započítaciu námietku podľa § 150 OZ (čo žalobca zo svojho majetku uhradil na spoločný majetok) za dôvodnú a vyhovel jej.

68. Súd po zistení korektívov základného východiska pri vyporiadaní spoločného majetku manželov, podľa ktorého sú podiely manželov zásadne rovnaké (§ 150 OZ), pristúpil k určeniu, ktoré majetkové hodnoty patriace do BSM budú prikázané do výlučného vlastníctva strán sporu, vychádzajúc pritom z kritérií vyplývajúcich § 150 OZ a ustálenej judikatúry.

69. Rodinný dom (so zostatkovou cenou 83.747,86 eur - aj s prípojkami a ďalším príslušenstvom) súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, pretože prisúdil rozhodujúci význam kritériu prevažujúcej zásluhy žalobcu na nadobudnutí tohto rodinného domu prejavujúcej sa v tom, že žalobca (na rozdiel od žalovanej) sa (aj) vlastnoručne podieľal na výstavbe rodinného domu. Kritérium prihľadnutia na potreby maloletých detí neprichádzalo do úvahy, keďže k času rozhodovania súdu už boli deti plnoleté, a súd tiež nezistil významnejší rozdiel medzi manželmi z hľadiska pričinenia sa o udržanie rodinného domu, či z hľadiska starostlivosti o rodinu alebo spoločnú domácnosť. Tento záver súdu prvej inštancie nespochybnil ani odvolací súd v uznesení z 15. 10. 2019, a preto nebol dôvod sa od neho odchyliť ani v ďalšom konaní, po zrušení rozsudku z 28. 5. 2019. Takéto prikázanie rodinného domu žalobcovi bolo nakoniec aj v súlade s návrhmi obidvoch strán sporu prezentovanými v rámci záverečných rečí na pojednávaní 10. 12. 2020, ktoré síce nie sú pre súd záväzné, ale môže na ne tiež prihliadať.

70. Keďže rodinný dom súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, tak z dôvodu účelnejšieho využitia hnutelných vecí, ktoré tvoria zariadenie tohto rodinného domu, súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu aj hneďú kuchynskú linku v tvare „U“ z drevotriesky (so zostatkovou cenou 300 eur), kuchynské príslušenstvo - elektrickú varnú platňu zn. Ceran, digestor zn. Gorenje a elektrickú rúru zn. Gorenje (so zostatkovou cenou 150 eur), ďalšie zariadenie kuchyne - drevený kuchynský stôl a 6 drevených stoličiek (so zostatkovou cenou 120 eur), rohový čierno - šedú sedacia súprava (so zostatkovou cenou 190 eur), svetlohnedú obývaciu stenu (so zostatkovou cenou 100 eur), TV Blaupunkt (so zostatkovou cenou 50 eur), bielu dvojdielnu zaťahovaciu skriňu (so zostatkovou cenou 50 eur), hneďú obdĺžnikový stôl pod počítač (so zostatkovou cenou 20 eur), počítač zn. ASUS (so zostatkovou cenou 50 eur), práčku zn. Electrolux (so zostatkovou cenou 50 eur), bielo - hneďú dvojdielna komoda (so zostatkovou cenou 30 eur), vešiakovú stenu z drevotriesky (so zostatkovou cenou 100 eur), chladničku s mrazničkou zn. CALEX (so zostatkovou cenou 30 eur), svetlohnedú manželskú posteľ s hneďými poťahmi (so zostatkovou cenou 50 eur), hneďú komodu (so zostatkovou cenou 30 eur), vstavanú skriňu - šatník (so zostatkovou cenou 200 eur), vstavanú skriňu - kúpeľňu (so zostatkovou cenou 50 eur.) Tento záver súdu prvej inštancie pritom nespochybnil ani odvolací súd v uznesení z 15. 10. 2019, a preto nebol dôvod sa od neho odchyliť ani v ďalšom konaní, po zrušení rozsudku z 28. 5. 2019. Takéto prikázanie hnutelných vecí žalobcovi bolo nakoniec aj v súlade s návrhmi oboch strán sporu prezentovanými v rámci záverečných rečí na pojednávaní 10. 12. 2020, ktorými síce nie je súd viazaný, ale môže na ne tiež prihliadať.

71. Pokiaľ ide o motorové vozidlo zn. Škoda Octavia EČ: LM438BS, so zostatkovou cenou 2.300 eur (ktoré na rozdiel od zrušeného rozsudku už bolo v ďalšom konaní zahrnuté do BSM), tak vzhľadom na to, že bolo žalobcom po rozvoде predané tretej osobe, nemohol súd rozhodnúť o prikázaní tohto vozidla niektorému z manželov.

72. Pokiaľ ide o pozemok registra „C“, parc. č. 469/2, trvalé trávnaté porasty, o výmere 2.706 m², pozemok registra „C“, parc. č. 469/3, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 144 m² a pozemok registra „C“, parc. č. 469/8, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 40 m² (s úhrnnou zostatkovou cenou 30.923 eur), ktoré na rozdiel od zrušeného rozsudku už boli zahrnuté do BSM, tak tieto pozemky súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva žalobcovi, pretože rodinný dom, ktorý prikázal žalobcovi je postavený na jednom z týchto pozemkov (parc. č. 469/3), a keďže majetkové vyporiadanie, v dôsledku ktorého by vznikol rozdielny právny režim medzi stavbou a pozemkom, na ktorom táto stavba stojí nie je žiadúce. Ostatné pozemky súd prikázal žalobcovi z dôvodu, že susedia s pozemkom, na ktorom stojí rodinný dom a tvoria s ním účelný funkčný celok. Takéto prikázanie hnutelných vecí žalobcovi bolo pritom aj v súlade s návrhmi oboch strán sporu prezentovanými v rámci záverečných rečí na pojednávaní 10. 12. 2020, ktorým síce súd nie je viazaný, ale môže na ne tiež prihliadať.

73. Pokiaľ ide o motorové vozidlo zn. Peugeot 306 (so zostatkovou cenou 500 eur), požadoval ho (už v petite žaloby) žalobca, pričom žalovaná v rámci záverečnej reči na pojednávaní 10. 12. 2020 navrhla, aby všetky hnutelné a nehnuteľné veci boli prikázané žalobcov. Keďže však pritom ani jedna zo strán (vo vzťahu k vozidlu zn. Peugeot 306) neodôvodnila tieto svoje návrhy, pričom ani súd prvej inštancie nezistil existenciu žiadnej okolnosti, ktorá by odôvodňovala iné rozhodnutie o prikázaní tohto vozidla, vyhovel tomuto zhodnému návrhu strán a prikázal vozidlo do výlučného vlastníctva žalobcovi.

74. Súd prikázal žalobcovi tiež uhradiť zostatok nezaplateného záväzku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania poskytnutého stranám sporu na základe zmluvy č. 505/3179/2001 z 22. 11. 2001, ktorého výška pokiaľ ide o zostatok nesplatenej istiny úveru predstavovala 5.254,88 eur, a pokiaľ ide o zostatok nesplatených úrokov 15,25 eur (viď aj oznámenie ŠFRB z 1. 12. 2020), keďže bolo preukázané, že tento úver bol poskytnutý stranám sporu na výstavbu rodinného domu, a následne tento rodinný dom bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcovi, ale tiež preto, že od zániku BSM platil tento úver už len výlučne žalovaný. Prikázanie tohto záväzku žalobcovi pritom bolo aj v súlade s návrhmi oboch strán sporu prezentovanými v rámci záverečných rečí na pojednávaní 10. 12. 2019. Uvedeným rozhodnutím však súd prvej inštancie tiež vyhovel podľa § 391 ods. 2 CSP záväznému právnenému názoru odvolacieho súdu uvedenému v ods. 26. uznesenia z 15. 10. 2019, podľa ktorého súd prvej inštancie nesprávne určil, že žalobca je preberateľom nezaplatenej časti tohto záväzku vo výške 9.961,60 eur (t.j. v sume dlžnej ku zániku BSM), pretože takto pri výpočte vyrovnacieho podielu došlo k dvojitému započítaniu splátok uhradených žalobcom v neprospech žalovanej, pričom súčasne odvolací výslovne uviedol, že ak ku dňu vyporiadania BSM nie je uhradený spoločný dlh bývalých manželov, súd ho prikáže niektorému z nich vo výške danej ku rozhodovaniu súdu o vyporiadaní BSM.

75. Po rozdelení jednotlivých majetkových hodnôt patriacich do BSM medzi bývalých manželov, keď všetky majetkové hodnoty tvoriace BSM (rodinný dom s príslušenstvom v zostatkovej cene 83.747,86 eur, pozemky v úhrnnej zostatkovej cene 30.923 eur a hnutelné veci v úhrnnej zostatkovej cene 2.070 eur ako aktíva, ako aj zostatok úveru s príslušenstvom od ŠFRB existujúci ku súdnenému vyporiadaniu BSM vo výške 5.270,13 eur ako pasívum) pripadli výlučne žalobcovi (čistá úhrnná hodnota majetkových hodnôt, ktoré pripadli žalobcovi predstavovala 112.100,73 eur), a žalovanej nepripadla žiadna majetková hodnota z BSM (čistá hodnota majetkových hodnôt, ktoré pripadli žalovanej predstavovala 0 eur), tak za súčasného prihliadnutia na nárok žalovanej na náhradu toho, čo svojho výlučného majetku vynaložila na spoločný majetok vo výške 1.335,89 eur (úspory žalovanej z obdobia pred uzavretím manželstva, na ktorých základe taktiež získali manželia stavebný úver potrebný na nadobudnutie rodinného domu), s prihliadnutím na povinnosť žalobcu nahradiť (žalovanej), to čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na jeho výlučný majetok (polovica z kúpnej ceny utrženej žalobcom pri predaji spoločného vozidla Škoda Octavia vo výške 1.150 eur po rozvoze manželstva), ako aj s prihliadnutím na nárok žalobcu na náhradu polovice z ním uhradenej sumy záväzku voči ŠFRB za obdobie po rozvoze manželstva vo výške 1.992 eur, súd prvej inštancie dospel k záveru, že výška sumy, ktorú je podľa § 150 OZ povinný vyplatiť žalobca žalovanej je 56.544,26 eur $((83.747,86 + 30.923 + 2.070 - 5.270,13) : 2) + (1.135,89 + 1150 - 1.192))$.

76. Keďže každej zo strán sporu bola v zásade priznaná polovica zo spoločného majetku, nebolo možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán, a preto súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania (vrátane odvolacieho konania uskutočneného na základe odvolania žalovanej proti rozsudku tunajšieho súdu z 28. 5. 2019.)

77. Vzhľadom na to, že znalec P. C. C. ustanovený súdom na zistenie zostatkovej ceny rodinného domu pri predbežnej konzultácii s vyššou súdnou úradníčkou predchádzajúcej jeho ustanoveniu neodhadol správne výšku svojich predpokladaných trov znaleckého dokazovania, keď uviedol tieto trovy iba vo výške 200 eur, avšak neskôr si ich vyčíslil vo výške 260 eur, pričom vyššia súdna úradníčka mu vo svojom uznesení z 13. 7. 2018 priznala iba sumu 252,53 eur a upravila účtáreň tunajšieho súdu, aby vyplatila znalcovi z preddavkov zložených stranami sporu iba časť znalečného vo výške 200 eur (toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22. 8. 2018), musel tak znalec so zvyškom priznaného nároku, ktorý nemohol byť pokrytý zo zložených preddavkov vo výške 200 eur, počkať až do rozhodnutia vo veci samej, kedy najskôr mohol súd o tejto časti zvyšnej nároku na znalečné rozhodnúť. Súd pritom na náhradu tohto nároku znalca zaviazal obe strany sporu rovnakým dielom, pretože každej zo strán sporu bola v zásade priznaná polovica zo spoločného majetku, a nie je tak možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.